



Cansuyu

Gebze Hapishanesi Kadın Özgür Tutsaklar
Aylık Siyasi - Yorum Dergisi
Ekim 2005 / Sayı: 14

Destanımız 6. Yılında

Yürüyüşümüz Sürüyor...

36 Yıllık Yıkılmaz Çınar

DEV-GENÇ

Yıldızlar Yazacak Bizi Gökyüzüne

İÇİNDEKİLER

CANSUYU

- 3-8... Ne Kazandınız? (Şiir)
9-10... Yıldoşlar
11-23... Özgür Tutsak Tarihinden
25-26... 3 Ekim...
27-30... Dünyada ve Ülkemizde
Direnis Tarihi: 17 Ekim
Devrimi
31-33... DEÜ-GENÇ
34... Pakistan Depremi
35-36... Saddam Davası
37-38... Sivil Toplum Örgütleri

ITIR

- 41-45... Yıldoşlar Yazacak Bizi
Gökyaşene
46... Küçüğüm (Şiir)
47-50... Halkın Döneri: CHE
51... Sensiz (Şiir)
52-53... Seni Yaşamak (Anı)
54... Gizli (Şiir)
55-57... Türkiye'nin Resmi
59-60... Canımın Parçası orada
61-62... Seninleymdim Ufaklık (Şiir)
63-64... Halkın Yazarı: Fakir
Baykurt
65-66... Atilla İlhan Üzerine...

CANSUYU

Aylık Siyasi Dergi

Sahibi: Kadın Özgür Tutsaklar
Yer: Gebze Hapishanesi
Tarih: Ekim 2005
Sayı: 14

MERHABA,

Ekim günlerindeyiz. 5 yıl önce
"Merhaba Zafar, Hızgeldik Bism" demistik.
5 yılda 120 kez yirledik merhabamızı.
120 kez isin ettik dünyaya zafarımızla...
Kızıl bayraklara sarılı tabutlarımızdan
zafere uzanan nehirler, dağlar olustu. ve
biz 6. yılımıza basımız dindik merhaba
dedik. Ekim günlerinin coşkusunu fasadık
duvarları aşarak; Ekim günlerinin umudunu
tasadık yarımlara. ve yine aynı umut, aynı
kararlılıkla destansı yürüyüşümüzü
sürdürüyoruz.

Tarih devrimlerle yazıldı adını
Ekim. Rusya'da tarihın yinens dejiştiri-
ren 17 Ekim devrimlik sosyalizmin
bayrağı dalgalandırıldı.

ve DEÜ-GENÇ'imin kuruluşunun
36. yılını kutladık. DEÜ-GENÇ coşku-
sıyla "Gençlik Gelecektir, Gelecek So-
yalizmdir" sloganıyla haykırarak umudun adı-
nı. Bir DEÜ-GENÇ'imi var, Bism'in dört
bir yanında 7'den 70'e halk kurtuluş
savasını sürdürüyor...

Bir Ramazan ayını da geride bi-
raktik bu ay. iftar sadıklarında hal-
kımızın açlığı ve yoksulluğu üzerinden
savlar yapıldı. Deligi unutturulmak iş-
tendi bir kap yemek ile. ve Ramazan
bittiğinde yine unutuldu halkımız.

Bayram sevindinin yerini sikantikler
aldı çökerten. İki kurusun hesabı yapıla-
rak şirilmiş bayramlara. Oysaki en
şözel bayramları hak ediyor halkımız.
Kızılın tasavvuf şözel bayramları da
gelecek ilikemize.

Bism bayramlarımızın en şözel
bayramları olacağı inancıyla halkımızın
bayramını kutluyoruz.

CANSUYU

ne kazandınız?

20 Ekim 2000

20 Ekim 2005

Tam 5 yıl geçti

Her mevsimi açlıkla geçen
koca 5 yıl

Hücrelere girmemek için
teslim olmamak için
ilan ettik açlığımızı.

"2 afene kadar Direneceğiz"
demistik başladığımızda

Bölük bölük
katar katar
ekip ekip
yürüdük

Sonrakiler
daha önce düşenlerin
adını alarak
bardını takarak
devam etti.

5 yıl
20 mevsim
60 ay
240 hafta
1825 gün
6 saat geçti

Ve geçmeye devam ediyor.
Bizde aynı peyi söylemeye
kolay gelmedi beş yıl
su gibi
Gabcak hiç değildi

En sevdiğimizizi
en değerlilerimizi
toprağa vererek

- Ve dahada vereceğimizi bilerek -
yüreğimize delik acılara
acılar ekleyerek
geçirdik bu zamanı

Başlarken bu yürüyüşe
Bizimkî yola düşenler oldu
oyalayınlar bizi
geçiktiren yürüyüşümüzü

Ama

Biz

Yürüdük

Yürüdük hiç durmadan
Yürüdük sapsızdan
dönüp arkamıza bakmadan

Bu yol zorlu bir yoldu
biliyorduk,

Düdüz yürümeyecekti
biliyorduk,

Aşamayacağımız engeller
çıkartılmak isteyecekti
biliyorduk,

Daha ilk adımımızda

"Ölmeğin"

"Yaşam Kutsaldır"

dediler okunup cahiller,

Hemde yaşamın

gerçek anlamını bilmeden

Dediği gibi bir ustan

"Bir insanın yaşamından değerli olan bir şey yoksa
o insanın yaşamında değeri yoktur"

Bizim yaşamımızdan daha değerli olan

Halklarımızın geleceği

Vatanımızın kurtuluşudur

dedik

Yürüdük

"Ölmeğin" dediler

Biz öldürüldük

Diri diri yakılarak

kurşunlanarak
bombalarla
gazlarla

Önce

"ölmeyin" diyenler sustu
Biz yürüdük.

Yarı yolda nefesi tükenerler
gücü yetmeyenler
oldu.

Binahtıkları yetmezmiş gibi
Kalınacak yeri oba yapıp kendilerine
Bizde
"gitmeyin varamayacaksınız"
dediler.

Bigik altından gelip
devam ettik yürüdük

Yürüdük hiç durmadan
yürüdük korkmadan
yolda kalınlara aldırnodan

Kaşlarımızı getirip
yüreğimizi elimize alıp
ayaklarımızı güç katıp
yürüdük

Budefa dânenler
yeri hikayeler uydurdular
- öyle ya niye dâdüklerini anlatacaklar -
Masel çok
anlattılar
anlattılar
anlattılar ...

Sonrada

"Yanlışsa onlar niye dâmedi"
diye bizi sorarlara

"Zaten biz başından söylemiştik"
dediler

"Yanlış yoldalar"
dediler

"insanları âleme gönderiyorlar"
dediler

"Oraya varamayacaklar"
dediler

Düşmanlarımız

yarı yoldan dânenler
onlar,
bunlar,
sunlar,

farklı sesler iken

Tek koroğa dâniptiz

Şimdi hep bir ağızdan

"ölmeyin"
diyenler

Onlar

"ölmeyin" dedikçe

Biz daha çok öldük

1 Onlar

"ölmeyin" dedikçe

Bir "4, beş

on, yirmi, elli

yüz öldü - ölmüştü

yüz yirmiyeye çıktı sayı

ölelerimizden bir dağ oldu

Onlar bize hala

"ölmeyin" diyorlar

Bir kere bile

bizi öldürünlere

"öldürmeyin" demek geçmeden
akıllarından

Yünüş boynuca

yanettığımız her değeri

tartışmayı

hak görenek kendine,

sorgulayanak

sormaya devan edenler

sormadı bir kez bile

sormulu olarlara

Gerçekte

geride kalanlar

dünyadan kaçanlar

geriliğini meşgulostiranlar

Ama hüzünlüde alamayanlar

"Ne kazardınız"

diye soruyorlar

Her şeyden önce

alın ak nasıl yaşanır

nasil görünür dündük

hemde

Yasımızda gözükeler
bizi binakıp giderken

Yürümeği
gösterdik tüm dünyaya

Değerlerimizi kaybetmeği,
anma

Car pahasına korumayı
anlattık

Vatanımızı satarlara

Halkımızı yoksulluk içinde koyalars
Nasıl isyan edileceğini
öğrettik

Öğretiyorsunuz

Değerlere değer katıp

Destanlara imza atıp

Tarih kalemini elimize alıp

Karla yazarak
yürüyorsunuz.

Yürüyorsunuz hiç durmadan

yürüyorsunuz yılmadan
yorulmadan

Kendi canınızı korumadan

Ama

İnsana ait değerleri koruyarak
simşiki...

Ve daha yüzlerceğini sağlayabiliyorsunuz

kazandıklarınızın

Obüyük zaferinde

bunlarla kazanacağınız

O yene

öle öle varacağız

Garantimi?

beş yıldır kazandıklarınızın...

Bedelsiz hangi zafer kazanılmış

hangi tarih yazıyor
okunmadık

Biz işte burun göze aldığımız işi

yıkılmadık

Mekamlara talikmedik

Sağa - sola savrulmadık

Kursantlarla vurulduk

begrimizden vurulmadık

hücrelere sokulduk

oralara sığmadık

Ya

yurulmadık kardeşim

yurulmadık

Evet hala yürüyoruz

evet ölüyoruz

evet ölüme yürüyoruz

Zafer

ölümlerle kazanılır

biliriz

Biz sonsuza kadar yaşamak için

ölüyoruz

Ya siz ?

bize

"Ne kazandınız" diye sorarlar

Bu defa biz soruyoruz

Ya siz ne kazandınız ? ---

Yoldaşlar...

Bugün destanımızın 6. yılını, Fidanca, Farukca karalamanın onurunu, mutluluğunu yazıyorum

Bez yıl önce direnişe bazarken Çanakkale'de sloganlarımızı Fidanla, Ayşeyle, Gülnihal'le, Naili Abi ile İker'le, Özlen'le, Sargül'le birlikte haykırırız.

İçim buruktu o günlerde. En önde yürüyenerimizden biri olmamanın burukluğunu yazıyordum. Basta direnişçülerimiz olmak üzere Partim bu burukluğumun yalnızlığını anlatıyordu. Bez yıldır yazadıklarımın öğrendiğim yanıtlardan biride bu destanın içinde hepimizin olduğudur. Destanımızda binlerce değer, binlerce kahramanlık yarattık, bu yarattıklarımızda her birimizden her bir parça var. Birlikte yürüyoruz.

Bugün ben de sizler gibi bez yıldır umudu en yükseklerde tutmanın cozkusunu mutluluğunu yazıyorum. Direnişe bazarken ben de bu kadar umuyacağımı düşünmüydüm. Ama işte bizi biz yapan ideolojimizin gücünü ve doğruluğunu bez yıldır hücrelerden, meydanlardan haykırıyoruz. Bez yıldır sloganlarımız hiç susmadı, ilkerimizin dört bir yanına 120 kez umut olarak, zafer olarak ulaştı.

Bez yıldır çok zey yazdık, öğrendik. Ben de her geçen gün partimizin gücünü, sosyalizme sonsuz inancımızı, zaferi mutlaka ama mutlaka kazanacağımızı yeniden yeniden öğreniyorum.

Yoldaşlar, destanımızın 6 yılını selamlarken binlerce duyguyu, düşünceyi içine yazıyorum. Ama öne alan, en yoğun yazadıklarım ise siz yoldaşlarımıza, partimize, halklarımıza ve kahraman şehitlerimize layık olma düşüncesi.

Bez yıldır dünya sosyalist tarihine adımızı kanımızla, canımızla yazıyoruz. Yazadığımız sürecin tarihselliğini de biliyorum. Vel bez yıldır dünyaya umut taşıyan bir partinin içinde olmanın gururunu yazıyorum.

Yoldaşlar, bir zamanlar bir hayalim vardı. Annalarımızda şehitler panomuzun bakarken, bir gün benimde resmin orada olmasını hayal ederdim. Çünkü her birimiz için olduğu gibi benim için de şehitlerimiz, tutulan sözlerimiz, ideolojimiz, sürekliliğimiz ve zaferimizin adıdır. Ben bu günlerde bu hayalimi gerçekleştirme yolunda olmanın, her de Fidanca, Farukca mutluluğunu, cozkusunu yazıyorum.

Yoldaşlar, destanımızın 6. yılını karşılarken söyleyecek çok zey var elbette. Ama ben hep söylediğim zeyi yineliyorum. Çok zanslıyım, çok mutluyum. Sizlerin yoldaşı olmaktan, P-C'li olmaktan gurur duyuyorum. Bu gurura, bu

onura layık olacak, destanımızın 6. yılını selamlarken zaferimizin bir adıda ben olacağım diyorum.

Sizler nezdinde önderimi, partimi, destanımızın adı olan 120 kahraman şehidimizi, bütün yoldaşlarımı fidanca bağlılığım ile selamlıyorum.

6. yılımızı da yeni zaferlerle taahhüt edeceğiz, diğer her birimiz zafer coşkusuyla sımsıkı kucaklıyorum.

Rüyalarım

İlk örgütlenişimde
Lenin ile Ekim devriminde
barikatlarda gördüm kendimi
rüyalarım da

Ekim günlerindeyim yine
ve yeni barikatlarda çalışmaktayım
Rüyaların peşinde koşmak
hayalcilik

Böyle diyenler
yalan demiş

11 Ekim 2005

Fatma Koyunlar

"ÖZGÜR TUTSAK Tarihinden

Yıl 2000

Kıllık kılık kafeler

Duvarlar birbirine alsabildiyince yakın-uzak

Hükümetler duvarlar

Bikemin dört bir yanında

Buralara tutsa da kanulacak

Ditener, teslim olmayın, bayur eymeyen...

Düşüncelerine düşüncüne sahip çıkınlar

hapsedilecek bir kez daha

Mekan daraltılıp, dinuytar yak edilecek

Düşünceler karantilacak

İnsanlar dışı değer adına ne varsa

silinip silinilecek

Teorik duvarlar adına

Hükümet politikası rehabilitasyon merkezleri

İçindekiler hasta

iyileştirilmesi gereken

Yani bayur eymesi istenen

Çözüm ve bağımsız bir ülke uğruna savaşmak,

Haksızlıklara karşı çıkmak,

Hakkı olanı istemek hastalıkları

Düşünceler insanın yaşamdan sayılabilecek,

düşüncelerini dışarıya kadar

teorik edeceğim, diğer olursun

Bir bir diyaloglar yapılar

Harcını kula-kula yapılıyorlar

Tutsaklar kâşanlı

"İlkis uille" olarak sunulan hikayeleri

biliyorlar tanıyorlar

"Bir olmayacağız" duvarlar

Biz düşüncelerimizden vazgeçmeyeceğiz

Öleceğiz ama asla teslim olmayacağız.

Can ne istiyorsun ey zalim
Bir can ne ki
Bir can ne ki

Binlerce canımız, vatanımıza ve halkımıza
fedâ olsun diyerek
kuşaneler kullandıklarını

O kuzulbantlar ki;
namusumuz, onurumuz
vatanımıza karşı sorumluluğumuzun simgesi

Kulliyimiz ki;
halkımızla reza gâhibleri zulüm ve şiddetle
vatanımızın emperyalist efendilerinin
pasanlık masalarına yatırılmasına iyanimizdir
diye haykırıyorlar

Haykırışlarını duymuyorlar
İşyerlerindeki o alemler
"hayat kutsaldır" diye kılılmak
İstiyorlar oldu.

Dönüp bakmadılar İnanet öğrenisine
Biriki dikenler yasar
Bayırları kahramanlar sansar
diyerek döşetler yala

Ve Anadoluda duydu onları
Bin yıllık işyerlerimiz duydu
Toprak duydu
Ve olup bahaneleri bastı boğurina
Yıldırım seni kuzul bantlar
Yıldırım zulüm ~~İstiklal~~ İstiklal
Bilme meydan okuyarak

Onlar; halkımızın emperyalizme karşı direnen dînîyirini,
mâlum halklarının yüceli amellerinde
gâbleri ve hilâreleri hedefe kilitlenmiş yıldırımlar..

Helelel zafer

Zafer şehitlerle kazanılacak

Şehitliğe hilârelerde tek başına dahi olsa
hilârelerimi kilitlerken uzulacak

Üç duvara kapılar elelendi

Kapılara denir kilitler

yetmedi dikenli teller

Kapılar ki bir kere kilitlendimi

bir daha açılmayacak

İçindeki insanı insan oluşturan çıkarıp

beynini bastacak

Duvarlar beyaz

masa beyaz

sandalye beyaz

Suskun duvarlar içinde

Bilim sesi ve sessiz

Hayır! dedi tutuklar

Ölüm hücrelerine girmeyeceğiz

Bu zulme karşı

Kadın, erkek, ana, baba, eş, kardeş

Genç, yaşlı, çocuk, çocuklarımızın çocukları

Kaç yıl salınsa salınsın

Neye mal olursa olsun

Savaşacağız ve kazanacağız

Tehdit etti dileman

Beynimizi teslim alamassam

canımı alırım, diye

Tutuklar, viz peşin

dediler hep bir gözden

Ölünüz ama esla teslim olmayız

19 Aralık 2000 sabahı

esla unutulmayacak sabahından biri

0 sabah deşan jünesim işildarı

Onlarca hapishanedeki yitkelen

simşaklı dumantların arasında kaldı

Kursunlar ve bombalar aynı anda

dünyeye başbaşa duvarları

10 bin asker asker

20 bin gaz bombası

Sayıp kursun yağdırdılar tutukların üzerine

"Geldiler

'hayata dönlüs' diye geldiler

Elleri kanlı

Apoletli, nitbeli

binlerce pürühtular

Bir pece çıkıp kuytu interinden

Ellerinde 'made in USA' tefekleri

yanlarında silah tokellerinin

bambaşka tarbaları

Genitali pöşöster

dişer kalca

uurula ble...

Mpüşhane yarşın yeri

yarşın yerinde yititler

yititler olan olan

Öyle bir abestir ki

yanar ama

bitmez

yanar ama pöşülmez

sağlar deñere karıştı

lime lime

döklüldü etler

Heey pöşülme

hey yıldızlar

ay

peşin

Sanık olur
Sanık oldunuz cenk yeridir
Sanık olduğunuzda bir tarih yazılıyor

Bir tarih
Bir tarafta ibretlileri
Uşşetmiş çocukları

Bir tarafta
Yanmış yürekler
Sevdatılar

Bu yürekler halka
Uşşetmiş

Her gıplıkta
Sevdatıların kanatları
Uşşetmiş, uşşetmiş sevdatı

Onur, şhok
Uşşetmiş dair
İlim, idarelikler

"Halkım" diyor

"Uşşetmiş" diyor

Seviyoruz seni Anadolulum
hem de çok seviyoruz

Gençlik bedellerimizi
Zulmün en koyusuna
en uşşetmişine
kırpmadık, pötlendik
duşşetmişler
canımız verecek keser

Bangırmasın çok seviyoruz... " diyor

göküde, yeryüzüde
bilgin insanlık

Bu tarih senin destanın... " (Eyüp Baş)

6 Kadın

6 Can

6 yürek zayıf

Tilim kokusmuşluk
soketmişliğe karşı

yüreklerini verdiler sevdatlarına

Ölmek var dönmek yok diyerek

girdiler kaysuya

19 Aralık yeritmişliğimizdir bizim

Mableri, sokakları doldurmuş

kar deriyasının içinde

Dağ gibi olur

cesetlerimiz içinde

Alınlarımızda kurma bast

Ellerimizde kızıl bayraklar

Dilimizde deürm ve saşşetmiş

stoperleriyle diktiriyoruz

Yükümüzün, saşşetmişimizin

gibi ve pürümüyle

kapımız dindir ve yüreğinde

Dünya halklarının dindir cephesine

Bir mevzide Gökümüzün tapraklarında eledik

Emperyalizmin uşşetmiş karşısına

halkın evlatlarının kahramanlığını kaydetmek

Büyük bir güçle silahları
saldırıya başlamış karşı
neleri varsa onlara direndiler
Rusya, dolap ne buldularsa
onlara kundular barikatlarını
Barikatların sulu durduramazlığına bilmelilerinden
birde bedellerini kattılar barikata
İlk hemşire Fidan'da
"Saldırıyı durdurun yoksa kendimizi yakağız"
diyerek dikildi sulu konsensüs
Aynı esbali İmroz'da Ahmet İbri
Bursa'da Murat Dademir
diğer hapishanelerde başka başka tutuklar
teknarbedi
Bir seude şarkısını
riyaset fuşlar gibi
Dindik ayakta
Şarkî akulenin arasında değil de
Tiple yapmur sularında
aynalar kuyular gibi

Birazda karzlarcaşak jellekine
Sevginin en jellekimi kuyupcak birakene
Ve hilerelerin kapıları açıldı tutuklara
Katliamla teslim alamadıklarını
İpkençe ile teslim alma döneminde başlı
Dediler ki "Ölmüyorlar"
Dediler ki "direnen yak"
Bombaların kara dumanı işare jelmelik onları
Dediler
ve yarıldılar yine
Fintıra İnceşi sessizlik etkeniptü hilerelere
Tüm yllere bir bombayı belliyordu
Ölümüne bir direnişti bu
Açlık, ölüm açlığı
20 Ekim'de merhaba demişlerdi ölümüne
Ölm jelle
hilerelere hilerelere kucaklıyanlarda ölümüne
Ve Newroz'da jeldi ilk açferin müstusu

Newroz İyaz

Newroz yeni jelle
Newroz Dehaklar'a İyaz

Zulme karşı direnişim
Özgünlüğüyle kuyupcak keşanibagının adı
Değerli Kawa'nın gekere deünmçilerin elinde
İyaz akşlerini tutuşturacak kbe
dirençlerin yllere
Kawa'nın gekere oldu Cenaz
sessizliğin duvarlarını dduen
"Ölmüyorlar" diyerek haykırış
F tiplerinin keşanibagında parlayan akş...
Cenaza ilk
Hilerelerden dıyari jelle

hikmetleri parçayı ilk darbe
Cengiz bildim ki kuşakları
seslilik basıldı
fintına kaptı

Dileman gözün
uc çaresiz...

Ölümün haykırış; bopulmalı
Ölümün safer; engellenmeli
Kollara takılan serumlar, sansür kor etmedi
yenileri eklenmeli

Dinense mütaka kırılmalı
Tutsaklar suçmalı, susturulmalı

Teerit saldırısının adı
Oyun çektü Osmanlı'da
Teeritin birimleri de
Mesele teslim olmak dince bayrakları
başa "yumuşak" başa sert
ama mütaka kesin sonuç istiyordu dileman
ve öldürülüp, sakat bırakıp teslim olmadıklarını
sakat ölümle teslim almaya gelmişti
Bir deri bir kemik kalmış bedende in önlere
bir tas çorba koydu

"Bu basın içinde ölümle var
Hadi iş!

İş ki yaparsın!
İş, kurtaracağımı seni!"

Bir çorba kasesiyle
Ölümün kaynırdakilerine
onursuz bir yaşam uadedikiler
Karılar da oldu fahişeye rüfuketine
Yudum yudum yoldaş karı içtilerken
batsıklıkta kulşak atıldı

Dileman sevindi

"Tereddüt safrazında
kılğıllı kaseslere
kılğıllı beyin ve yireklerini
yitirince ve inançlarını
yudum yudum içtirmiş onlara
İşte; dört duvar

kattımla, sansürle yapamazlığımı
bir tas çorbayla yaptım."

Uzun sünmedi suçunları

Yoldaş etki yiyenlerden çektü
dinenlerin sesi

"Onunla bir yaşam için çıktık yola
nazmıs sıklık uendik" dediler

Ölümün yitirilenlere yenileri eklerdi
Yitirilenlerin adımları yeni-yönlü inlettü
Yitirilenleri ilke kadar bilyüle olsalar
Ellerinin tersiyle itip katipelik rüfuketini
Adımladılar Armutlu sokaklarını
Ölümünlerin'in yarına Seyyidler, Casuslar, Zeynepiler uzandı.

Armutlu...

Daha ille jüdenler

İçeride siz, dışarıda biz

omuz omuza parçalayacağız teeriti, denizlerdi.

Dilin toplarla saundukları eülerine
koca bir dilni yayı sığdırıp
can pahasına diteni yerlerde
Ditenin bir ocağı hapishaneler
diğeri Anmutlu'ya.

Susmadı Şenay
sesizliğim suskun kararlığında
kaderime razı olmadı Bilkisimaz...

"Kaybedecek bir şeyimiz yok
kazanacağızımız ise çok
Geleceğimize, yarınımıza, umudumuza" dediler
Tezlikte karşı ditenin bilyübelikçe
Anmutlu'daki ditenin aileri çöğeldi
İstanbul'dan Ankara'ya, İzmir'e uzandı

İçerisi dışarıyla tek ulküt olmuşları bir kez daha
Anmutlu'da jübellekler bilyübelik
ve kahramanlıklar

Bilyübelik Kalkışkanmutlu

dinya çapında bir ditenin ocağı oldu
Dinya halklarının ditenin tarihinde
ditenleri sarıp sarmalayan
ditenin ve susmazın toprak parçası Anmutlu...

F tiplerinin etrafına ditenin sarıp sarmalayan

Anmutlu'da yıkıldı
Bilin yıldı ditenin tezlikte hürleri
ve kondularında başlıyan ditenin qiler
birbirini ardına kucağıyla bildirdi

Her ditenle sarıldı İstanbul
sarıldı diten Türkiye
cansızlarda yakulan meşaleler ışığı
aydınlattı diten yayı

Ölmeyen jübeller
duymayan kulaklar
ve atmayan ydneklere

Bakın dediler

Bilin dediler

Duyun dediler

Bilin dediler

Genel-yazışması yenisi-ekisiyle

Kadranı-tangitlarıyla

diteni yanınız ve safer yğruza
yapınca jübeller soluna bilyübelik
İçeride ve dışarıda, bildirdi kucağıyla
beyinlerde depresyon yaratıldı

Dikmarın kerketi

O ne kadar boğmak isterse

O kadar jübelleri dikuyandı ditenin ditenin ses

"Şimdi sulmün jübelleri
İstanbul'un orta yerinde bilyübelik
'Anmutlu Kalesi'ndedir

Zulüm Anmutlu'ya

Anmutlu zulmü iyi bilir;

Geldiler yine...

19 Aralık sabahı jübelleri jübelleri
bildirdi Anmutlu'ya

Sokak sokak, eu eu dimerdi Armutlu

Dimerdiler bilimline

aley topu olup

destana yeni sayfalar yadılar

Armutlu dimerdi

hiyerelerdeki

volkan ydraklilene abeti

Hikayelerden

deniz maddime kasim'is

pbkylkallne dumanlar ytkselde,...

Eriyer karların buharı

yarı bederlerin kokusuna karıştı

Sevgi, sevdabaktı.

Sahiplenme yolabaktı.

Armutlu'nun Arzu'su

Sultan'ı, Bektar'ı, Bay'ı

hiyerelerde Nail, Eylül, Muharrem oldu...

Bir umut mahallesi

Armutlu kalesi

Hayat bahçesi Armutlu

sen pbkylkallne

feri safere isildayın pbkylkallne

Sen halksın, uzbonsın

Edillman'a

Lehri'yi, Canan'ı

Hölye'yi uerdin bize

Gök uerdin Armutlu

Sen yipit dafınan

Asik bir anasın...'' (H. Quberkut'z)

Onlar inatlı ve casurdular

kusatma altında emirte aygpa koldular

''Biz varken umut asla yok olmaz

Halk testin dinamaz'' dediler

ve enkesi jelin

Li canın koruytu sulbınan Armutlu

sokaklarında

bir bayrak dalgalandı

''Kattederak ktkatarmasıniz''

Silah elde sause siperlerinde

top mermileri altında asik bir dalgımanza karşı

bir sause depildi bu

Blüfik bir ypnrlükte

abnt bir yandan kusatılmıken

Bayrı dinamayınların'' dımayın'' qprılar, altında

Teerik hiyereleri ve sarstın dumanları arasında

Hiere hiere

inade inade sürliyöndü sause

Zalimler zulümterini sürdülüyör

yanlarına kor kabsoğpını sarsook

Sanmaenlar 'Bosuna dımlenmesimler!

Halklara yusatıls saabın

kano pbkyl, qptak aygale qceukların

ışqının, köylünün, memurun, esnafın

yeni bilclikle halkın

Ve de dört duvar arasında
kalksın yoldaşlarının
terbiye edilerek kabli usul peşinler
özellikle sahsatlarının
kane yende kalmayacak
Bunun için yemler edildi
Sözet verildi, sollar eğildi

Yeni yılın ilk günlerinde
19 Aralık'ın hemen ertesinde
Gültekin adımıda sakakları
Fidanlar'dan deuseldiği feda bayrağını
salimim münde olgalandı
Mahirler'den buğüne ne filizler yetiştirdi bu topraklar
Tahum toprağa dökülmeye peşin bir kez
bire beş, beşe on verir
ve Gültekin feda olup diledi toprağa
Fedarın kanını tanıdı toprak
Bu kane sulanan topraklar
Gültekince filizler yeşendi
Ufür oldu, seşpil oldu
Adaletsizlik bakanlığının önünde
halkın adaleti Eyüp oldu
Hükrelerde tutsakların
tek silahları bedelleri
sılıp canlarını namına
meydan okuyorlar dümüne
ve dışarda yoldaşları
Soruyor hesaplarını
İçerdekiler dışardakiler için
Dışardakiler tutsaklar için
kayıyor canını ontaya

Gültekin yitirekiler kuşuyor bantlarını
"Adımız peşin bilimimlerde Gültekince obak" diyorlar
Onlar dlebilmenin ditenimle badezlestiği bir sahsatla

İlim yaratıcılıklarını seülene verdiler
Zafem yakında olmaslığını bilerek
yitirek ve beyim peşin obakların
ancak peşinleştigi
Ufuktaki safene duyulubları bilyük mançla
pandiler İlim orucuna
pandiler seülere ontasına
Hepishoraların duşarlarını opti seüler
yükselati yükselati
Gökyaşında kanat qırpar bantlarının
kanatlarına takulde kilitleri

Sıcaklığını toprakta
Kızılığını peşinler abrak
ve umudun yitirekiler toprak
abakın destiler yarattılar
Gültekince kucakladılar d'İlimi

Muharremleri'i Bilmaylar, Selmalar izledi.
Uc Hüseynin
uc Bekir
Birlikte zot râmîşler
Birlikte dâimîşlerdi umut yoldayışına
Bâkelerindeki yoldayışa sıcağıyla
İstîmîşlardı köhne duvarları
Bu yoldayış dâimîşmeyecek i diyerek
Omuz omuz pîmoliler eteğe
Saylarının yeri umutlar yaratacağını bilerek
Hoşgâkalın dediler bizlere

Sizleri hep sevdiük
terk etmek istemodük
Gidiyoruz
Belki bir daha hiç dâimîşmeyecâğız
Bizleri bu yola koyar
Sizce olur sevdamız
Sizin için dâimîşçâğız
İşâiler, köylüler, meymurlar
Dîşenciler, esâflar
yani bütün halkımız!
Dâimîş bekletmeyecâğız
İsterseniz yunun pîşlerini
İkayın kulaklarımızı
İsterseniz duyur
İsteyin bizleri
HOŞGÂKALIN!

Kahramanlarımız var;
Hâirelerde yâdelerce pîş
eşîz bir sabırla zulmü alttettiler

Kahramanlarımız var;
Bederleri'ni tutuşturup
en büyük seîbî pîşâ olarak
zulmü durdurur diyerek haykurdılar

Kahramanlarımız var;
Dâimîş dâimîşlikleri'ni reddedip
dâimîş yoldayışına yaktılar

Kahramanlarımız var;
Bederleri'ni bombaya dâimîşletirüp
can verirken can aldılar

Tam iki yıl önce peldiler
Ankara'nın orta yerindeki parka
Onlar peldiğinde destanımız 3. yıllımdaydı
Dâimîşletmeler 107...

"107 insan öldü. Duyulunuz mu?" dediler
Eybil ayının zulmü, dâimîşle zuldüğü pîşçâğıni
kâimîşçâğız köhne kuybularında
bâimîşçâğız dâimîşçâğız pîşlerde
pîşçâğız pîş tutmak için peldiler

Gözetiminde umut
gözetiminde dinlenen yakınlarının
gülsüyle geliklemiş bakışları ile geldiler
Hapishanelerde tarifi altında
• dinlenen evlatlarının, kardeşlerinin, eşlerinin
yoldaşlarının sesini
herkese duyurmak için geldiler
Onlar; diti diti yakularlarının
kilit olmuş bedenleri
Onlar; hücre hücre eriyen canları
Onlar; tarifte qıldırınları
sabit bittirip yerde anlatmak için geldiler.

İki yıldır Abdi İpekçi'deler

Ölülerimiz 120

destanımız 5 yılını doldurdu

Ve onlar hep bitirmeydiler

İki yıl

422 - kış demeden oturuyorlar El'in altında

Umutları ve sevgilerini

yakınlarının haykırışını

o kocaman suçlara kayarak

satırıyorlar gölge

Dalgıç dalgıç yayılıyor sesleri

Gelip de geçemeyenlere anlatıyorlar

tarifi perçemini

"Bu ülkelerin hapishanelerinde

zulüm var, insanlar ölüyor" diye haykırarak

kopkayu sonlu duvarlarında

pedikler sarma karanteliğinde

feri edim etmediler

Daha ilk günden polis dikildi kaplarına

Başı kar etmeyince "sözlemlerle terbiye"

etmeye kalktılar

Provokasyon, tehditler, işkenceler

ziyaretçilerini engellemeler

Sensörlerle üzerine salmalar...

Tünel tüneli ayınlar ayınadılar

Ama yıldırımmadılar TAYADILIRI

Onlar ilk pilinli karantelikleriyle oturuyorlar

gözetimlerini suçlayarak kocaman elin altında

Analarımız, babalarımız onlar

Yüreklere bir dög kadar geniş

Bir nehir kadar

engiz

Sevgileri tarif edilemez kadar

Yüce

Bakışları bir o kadar
Sensuz

Acalarımızı bizimle
birlikte hissettiler

Sevinçlerimizi
Sevinçleri bildiler

"....

Bu toprakların.
her köşesinde donatır

"Kahramanlar Ölmez
Halk Yenilmez!"

yaslı mezar taşlarımız
sizler

Altında yatır her can

Sizin damarlarınızdan

beslenip

sizlerle

hayat buldular

Daha sızının başında

Ödenecek bedelleri?

ayrı baskımla

gözetileceğini ilan eden

ve dedikini de yapan

TAYAD'lılar....

Evladlarıyla

Ölümün kaynuna

yakıncı yaslı bedellerini

bedel Caerine

bedel ödediler.

.... (H. Qukurudız)

20 Ekim 2000'i jübile yandı tokumlar

salıpa yattığımızda

Şimdi 2005'in Ekim'indeyiz.

5 yıl... 5 kere 365 gün geçirdiğimiz aylık

5 yıl... 5 kere 365 gündür

alın kızı bantlarının dinenisi ucu hapishanelerde

5 yıl... 5 kere 365 gündür

kabirler yaptık, destanlar yazdık

5 yıl... 5 kere 365 gün

Yoldaşlarımızı kaybettik

umudumuzu koruduk

120 kere öldük

120 kere ölmüş olduk

5 yıl... 5 kere 365 gün

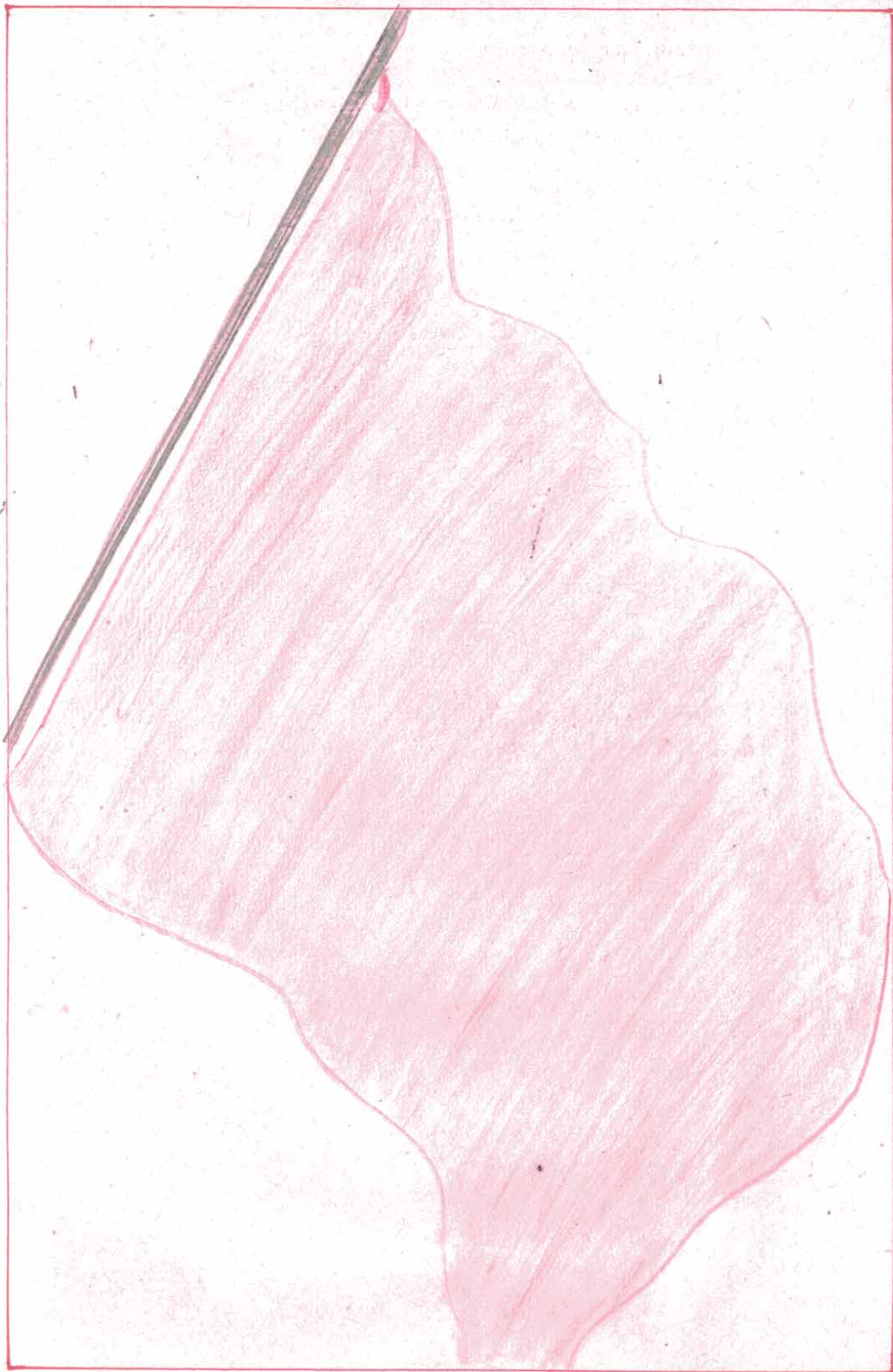
Hücrelerde, karanlık sınırlı dinenimiz

Ateşin ve İlahetin içinde

Oligarşinin ve "sol"un

sansız duvarları içinde

bilmiyor desbımız
5 kere 365 gırdır
Teplim olmamız dıyktan 211 me kısı
biliyor direnışimiz
ve daha kae kere 365 gırdır
peçerse peçer
kazanacağımız marıyorduz
Bilmediğen 120 corımız ıdır
120 kere 211 olsun ki
İger muttaka bilim olacak.



3 EKİM

MÜZAKERELER

VE AB...

AKP tarafından tarihi gün gibi gösterilen 3 Ekim geldi ve geçti. 4 Ekim'de herşey başka olacak, yeni bir Türkiye vs. söylemlerle bir AB havası estirildi. Tayyip ve surekası Avrupa'yı fethetmiş havalarında, esip gürlediler. Ama yine her zaman ki gibi bunun içerisinde birşey yoktu.

Çünkü 3 Ekim onların dediği gibi yeni bir başlangıç değildi. 3 Ekim emperyalistlerin dediğimizi yapacaksınız, bizim istediğimiz yöne eğilip bütüleceksiniz dediği, Türkiye onların istediği biçimi vermelerinin tarihidir.

Kaldı ki bu 46 yıldır iktidarların çabalandıkları bir durumdur. Bu Avrupalılaştırma macerası sadece 3 Ekim ile başlayan bir süreç değil yani. Gelmiş geçmiş iktidarların 46 yıldır vurdan hayalidir.

AB ile ilişkide yol haritası olan belgede neler var?

Müzakere çerçeve belgesi üç bölüme ayrılıyor. İlk bölümde müzakerelerin kuralları, ikinci bölümde öze, üçüncü bölümde prosedürü yer alıyor. Müzakerelerin kurallarıyla ilgili bölümde Türkiye'den beklentilerle birlikte müzakerelerin ilerlemesi ve askıya alınmasına ilişkin koşullara, müzakerelerin öze bölümünde Türkiye'nin AB'ye ilişkin sorumluluklarına, müzakerelerin prosedürü bölümünde de AB'nin müzakereler sürecinde atabileceği adımlara yer veriliyor.

Çerçeve belgesine tam üyelik hedefi konuldu ve iniyatörlü ortaklık gibi maddeler reddedildi. Ancak diğer yandan "hazmetme kapasitesi" ile bu etkisiz hale getirilmiş oldu.

Hazmetme kapasitesi ise:

"Müzakerelerin ortak hedefi katilimdir. Bu müzakereler ucuzca bir süreç olup sonucu önceden garanti edilemez. Kopenhag kriterlerinin tam değerlendirilmesi, AB'nin hazmetme kapasitesi de göz önüne alınarak, eğer Türkiye tam üyelik yükümlülüklerini üstlenecek durumda olmadığını ortaya koyarsa, Türkiye'nin mümkün olan en geç süre içinde AB'ye katılımına ilişkin yükümlülükleri askıya alınmalıdır" der.

Bu maddenin anlamı şudur: Türkiye kendisinden istenen herşeyi yerine getirmiş olsa bile Avrupa'nın hazmetmesi, hazır olmasıdır. Daha da anlaşılır olmak için bu madde ile Türkiye'ye sen her zaman benim isteklerimi yap, ben seni sınırlayım, sen bana bağımlısın denilmektedir. Çerçeve belgesinde hazmetme kapasitesi gibi pek çok madde yer almaktadır.

Müzakere kararı ise 35 başlıktan oluşmaktadır. Bu başlıklar:

- 1- Malların serbest dolaşımı
- 2- İşgücünün serbest dolaşımı
- 3- Yerleşme hakkı ve hizmet sağlama özgürlüğü
- 4- Sermayenin serbest dolaşımı

- 5- Kamu ihaleleri 6- Şirketler hukuku 7- Fikri haklar hukuku
 8- Rekabet politikası 9- Mali hizmetler 10- Bilgi toplumu ve medya
 11- Tarım ve kırsal kesim kalkınması 12- Gıda güvenliği hayvan ve bitki sağlığı politikası 13- Balıkçılık 14- Ulaştırma politikası
 15- Enerji 16- Vergilendirme 17- Ekonomi ve para politikası 18- İstatistik 19- Sosyal politika ve istihdam
 20- Şirketler ve sanayi politikası 21- Avrupa üzerinden piden u-
 lastırma ağıları 22- Bölgesel politika 23- Hukuki ve tenet hak-
 ları 24- Adalet, özgürlük ve güvenlik 25- Bilim ve araştırma
 26- Eğitim ve kültür 27- Çevre 28- Tüketim ve sağlık koruma-
 sı 29- Gözetim birliği 30- Dış ilişkiler 31- Dış güvenlik ve si-
 yunuma 32- Mali kontrol 33- Mali ve bütçe konuları 34- Kurum-
 ları 35- Diğer konular.

Müzakere konularından da anlaşıldığı gibi AB bu belirlenen bütönlüğü tek tek ele geçirecektir. Bu alanlarda kendine işbirlikçiler yaratıp, hatta kendi yetiştirdiği elementleri yerleştirip, kendini garantiye alacaktır. Yani sınırları daha da ziddetlenecek per-
 vaneleşecektir.

Ve bize bütün bu gelişmeler göstermektedir ki AB sava-
 nularının dediği gibi AB'ye girmekle her şey değişecek. İdayır!
 Bugün AB üyesi olan ülkelere bakarsak ekonomik, kültürel her
 açıdan gerçeğe doğru gidip söz konusu Yunanistan bunun som-
 ut örneğidir. Tarım yok edilmiş, milli gelir düşmüştür. Bizim
 ülkemizde AB refah getirmeyecektir. AB'nin refahı tekeller i-
 çindedir. Onlar sınırsızca artıracak, karlarına kar katarak ama
 emekçi halkların sınırsızlaşması artacak, haklarını aradıklarında
 başka zulüm kat be kat daha fazla olacaktır.

3 Ekim günlerinde basından takip ettik. Pazarculara, mimar-
 cılara, seyyar satıcılara, aklınıza gelen hemen herşeye AB stan-
 dardı getirilecek. Görünüşte bir makyajdan başka birşey değıl-
 dir. Halk bu görüntüyle aldatılmak istenirken ekonomik ola-
 rak ülke pazara çıkarılmakta, ülkeyi pazarlamakta sorumlu
 bazarbakan, özelleştirmelerle kasasını doldurup memleketi emperya-
 lizme peşkeş çekmekte. Ve bu makyajın bir faydası yine olma-
 yacaktır. Belki bazı AB hayranlarının gözünde bağayabilecektir.
 Çünkü AB'nin halklara kazandıracağı birşey yoktur. Ama emperyalist-
 ler ve işbirlikçileri için hesaplar çok çabucuktur. Türkiye emp. için
 jeopolitik, ekonomik, tarım, hayvancılık, kurumsal yapılar, pazar erişim-
 dan önemlidir. Mesela; Türkiye müstahkem bir ülke olarak model olu-
 turacak. Böylece İslam ülkelerinin emp. pazarına parçası haline getiril-
 mesi ve direnişlerin yok edilmesinde AKP'nin ve hükümetin görevi
 anlaşılıyor!!

Halkı AB'ye üyelik iz demektir, Avrupada serbest dolaşımın diye ah-
 dettikleri yalanları, emperyalistlerin kendilerine gerekli olan işgücü den-
 sinda risk alınmalarını karşısında ortaya çıkacaktır.

Görüldüğü gibi herşey emp. çıkarılarına göre düzenlenmiştir.

Yani bu AB'li olma sürecinde halk yine yoktur.

AB halka az, iş veremeyecek aksine kültürel olarak gelendekleri de
 olacaktır. Bu bizim halkımız için en büyük acıdır.
 O nedenle AB bir masaldır. Halkımız bu masallara kana-
 yalım.



Dünyada ve Ülkemizde DİRENİŞ TARİHİ

17 EKİM DEVRİMİ

« 17 Ekim Depremini yaratan
o güçlü fırtınayı yaratan
Krallar, imparatorlar, beyler
Diktatörler yıkarız.... »

Bir marşımız da da söylediğimiz gibi. Ekim 1917'de Rusya'da yapılan devrim bir deprem etkisi yarattı. Ama son günlerde yaşadığımız depremlerden farklı, halkları kurtuluşa götüren bir depremdi bu. Yıkıntılar altında, böylesine güzel bir gelecek kurulacağını gösteren depremlerin başlangıcı, ilkiydi.

Evet, Ekim Devrimi bir fırtına yarattı. Öyle bir fırtına ki Katrina kasırgası gibi yoksul halkları katmedi altında. Krallar, imparatorlar, diktatörler yıkan dalga dalga yayılanak dünyanın farklı ülkelerini saran bir fırtınaydı.

Rusya'da Çarlığın yıkılmasıyla dünya halkları yıkılmaz görünen iktidarlara yıkılabildiğini gördü. Ne bundan sonra halkları gerçek kurtuluşun hangi yollarla geldiğini öğrenerek, bedeller ödeyerek devrim mücadelesi verdi. Zaferler kazandı, yenilgiler aldı ama asla bu mücadeleden vazgeçmedi.

Ekim Devrimi tam 88 yıldır dünya halkları için, devrimin nasıl gerçekleştirileceği konusunda somut bir örnek, bir klavuz olmaya devam ediyor. Her ülkenin koşulları, özgünlükleri kendi devrimini belirlemiştir. Ama Ekim Devriminin gösterdiği temeller değişmez. Bunlar; Birincisi Devrimlerin zorla, silahla, can vererek, can alarak, kanta kazanılacağı gerçeğidir. İkincisi; Bugün her ne kadar da aynı topraklarda kapitalizm boy verip egemen olmuş olsada, sosyalizmin halkların tek kurtuluşu yolu olduğu gerçeğidir.

Ekim Devriminin tarihsel önemine kısaca değindikten sonra dünyayı sarsan bu devrimin nasıl gerçekleştiğine de kısaca olsa bakmak yerinde olacaktır.

Nasıl bir ülkedir Rusya ve Devrim nasıl gerçekleşmiştir ?

« Çarlık Rusya'sı bir milletler hapis hanesiydi. Rus olmayan çeşitli milliyetler bütün halklardan yoksun bırakılmışlardı, durmadan her türlü hakaret ve aşağılanmalara maruz bırakılı-yorlardı. Çarlık hükümeti, Ruslara, milli bölgelerin yerli halk-larını aşağı bir ırk olarak görmeyi öğretilmiş, bu halklara res-men inorodksi (yabancılar) adını vermiş ve onlara karşı kin ve nefreti körüklemişti. Çarlık hükümeti milliyetler arasında kastan uyumsuzluk çıkartıyor, bir milleti diğerinin üstüne saldırtıyor, Ya-hudi katliamları düzenliyor ve Kat kesya'da Paterlarla Erme-nileği bir birine kirdirtiyordu. » (Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi sy:10)

Rusya, kapitalizmin daha geç geliştiği, aynı zamanda feodalizmin de tam olarak yıkılmadığı bir emperyalist ülkedir. Kapitalizmin gelişmesiyle birlikte özellikle sanayi proleteryanında sa-ıyısı arttı. 1880'lerin ortasında işçi sınıfı örgütlü mücadele et-meye, grevler örgütlenmeye başladı.

Mücadele eden grupların başında Narodnikler vardı. Ve ilk Marksist grupta Narodniklere kesin darbeyi vuran "Emeğin Kurtuluşu" grubuydu. Bu grup Plehanov tarafından kuruldu. Ancak Narodniklerin ideolojik yenilgisini Lenin temenledi ve 1890'da son darbeyi vurdu.

1895'te Lenin tarafından kurulan "İşçi sınıfının kur-tuluşu için Mücadele Birliği" devrimci bir partinin geleneği oldu.

Lenin, dağınık olan Marksist örgütleri tek bir parti çatısı altında toplayabilmek için Iskra gazetesini çıkarttı. (1900-1901)

Iskra'nın çıkışıyla birlikte, Marksizmin yanlış yorum-ları, ideolojik karışıklık giderildi ve amatañce çalışma yön-temleri bırakılarak yeni yöntemler geliştirildi.

RSDİP (Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi)'in birinci kong-resi başarısız olmuştur. Iskra'nın çıkışı ile bir araya gelen Marksist gruplar 1903'te ikinci kongreyi yaparak Rus-Sosyal Demokrat İşçi Partisini kurdular.

Bu kongre de Parti içinde iki grup ortaya çıktı. Bol-şevikler ile Menşevikler. Rus Devrim tarihi Bolşeviklerin hem kapitalizme, hem çarlığa hem de parti için de çıkan Men-şeviklere ve tüm sapma ideolojilere karşı mücadelesinin de tarihidir aynı zamanda.

1905 'lere gelindiğinde devrimci hareket tüm Rusya'da gelişip
güçlenmişti.

1905 yılının 19 Eylül'ünde Moskova'da basın işçilerinin grev yapma-
sıyla başlayan süreç, önce Moskova'daki tüm sanayi kollarına sıradı
ve siyasi genel bir grev halini aldı. Ayaklanma Aralık ayında Bolşe-
viklerin önderliğinde silahlandı. Bu sırada Tiflis'teki işçilerin yaptı-
ğı bir toplantıda konuşan Stalin şöyle diyordu:

"Gerçekten kazanmak için neye ihtiyacımız var? Üa teye, Bir si-
lah, iki silah, üç silah ve gene silah!"

Ayaklanma Aralık ayında doruğa çıkıp geriledi ve Czarlık
Rusya'sı tarafından bastırıldı. Devrim yenilgi almıştı ama bu dev-
rim deneyimi Bolşeviklere ve işçi sınıfına çok şey öğretmişti!

Yenilginin nedenlerini doğru tesbit edip doğru tesbit
edip doğru politikalarla halka yeniden Bolşevikler aynı zamanda yıl-
gınlığın teorisini yapan Menşeviklere karşıda ciddi bir mücadele
vermek zorunda kaldılar.

Ayaklanmayı kanta bastıran Czarlık Rusya'sı devrimci'leri de
hapisanelerde, iskencelerde, sokaklarda yoketme yoluna gitti.
Ayaklanmayı ezmiş olmanın gücüyle halkı daha fazla sömürmeye
ve zulmetmeye başladı. Bir taraftan da kendine "sol" den bul-
duğu ajan-provakatörlerle işçi sınıfı ideolojisine saldırdı. Amaç
kitleleri devrimden saptırmaktı.

Devrim'in basından beri ideolojik mücadele içeri-
sinde olan Lenin yenilgi döneminde de her türlü sapkın ide-
olojiyi bosa çıkartacak eserleriyle cevap verdi. Tehrit edilen,
Marksizmin ne anlama geldiğini yeniden yeniden somutladı.
Yaptığı belirlemelerle Marksizmin evrensel noktalarını yorum-
ladı ve tüm dünya halklarına miras bıraktı. Esas olarak
Ekim Devriminde de somutladığı gibi Marksizm - Leninizm
olarak anılmaya başladı.

1905 Devrim'inin yenilgisinden sonra 1908-1912 yılları
devrim mücadelesi için çığır dönemlerdi. Devrimci hareket
yenilmiş, kitleler yorgundu. Bolşevikler kitleyle bağlarını
korumak için sendikalar da, hastalara yardım derneklerine,
Duma kürsüsüne kadar en küçük bir legal olanaktan
bile yararlanıp örgütleniler.

1912 yılında RSDİP Prag Konferansıyla, Menşevikler

partiden ihraç edildi ve Bolşevikler bir grup olmaktan çıkıp resmen bir parti oldular. Prag Konferansı Leninist Partiyi, Bolşevik partisini ortaya çıkardı. Böylece parti safları, oportünistlerden, Menşeviklerden arınmış oldu. Bu da devrimin bundan sonraki seyirini belirledi. Ki zaten bu tarihten sonra Devrimci hareketin yerinden yükselmesi ve devrimci dalganın 1917'lere gelmesi mümkün oldu.

I Emperyalist Savaş sırasında Bolşevik Parti eylemlere öncülük etti. Savaş sürecine Proleteryanın enternasyonalizmin bayrağını açarak girdi. Emperyalist Savaş karşısında kendi ülkesindeki emperyalist hükümetle karşılaştıkça savaş başlattı. Emperyalist cepheye bir gedik açarak Çarlığı devirdi, işçi ve Asker Delegeeleri Sovyetleri'ni kurdu.

Devrim iki aşamadan geçti. Birinci aşamada: Şubat 1917'de, Çarlık Rusya'sı yıkıldı. Ancak iktidar henüz burjuva geçici hükümeti elindeydi. Bu dönemin görevi zafer sarhosluğuna kapılmadan tem zafere ulaşmak için bir adım daha atıp iktidarı sovyetlere geçirmek gerektiğini kitlelere anlatmaktır.

İkinci bir iktidar vardı. Zorlu koşullardan, illegal olarak mücadele eden Bolşevik Parti yeraltından çıkarak örgütsel ve siyasi çalışmalarını açık biçimde yapmaya başladı.

Sürgünde olan halk önderleri Lenin, Stalin, Molotov gibi önderler yurda döndü. Partinin sloganı artık "Bütün iktidar Sovyetlere" oldu. Legal çalışma uzun sürmedi bir ay sonra Bolşevikler yeniden illegal çalışma yapmak zorunda kaldılar. RSDİP'in altıncı kongresinde alınan kararlar Parti silahlı ayaklanma ve devrime yöneldi.

Ekim ayında başlatılan silahlı ayaklanma 25 Ekim'de Burjuva Geçici Hükümetin devrildiğini ve devlet iktidarının sovyetlerin eline geçtiğini ilan eden bir manifestoya yayınlandı. Bu ikinci aşamayı ve Rus halkının devrimini gerçekleştirdi. Artık Rus devrimiyle yeni bir çağ açıldı. Marksist-Leninist Devrimler Çağı. Rus Devrimi bir ilkel ve başka ülke halkları Rus devriminden de güç alarak kendi devrimlerini gerçekleştirdiler.

Bugün eski Sovyetler Birliği topraklarında devrimden döndü, kapitalizmi geliştirildi. Devrim sürecinde birbirleriyle kardeşçe yaşayan halklar yeniden düşmanlaştırıldı. Köptü ayrı devletler kuruldu, yeniden sömürsöğrenleri arasına girdi. Devrim sürecinde yaşamayan her türlü kapitalist ahlaksızlık boy verdi. İki düzen, yani Sosyalist ve Kapitalist düzen bizzat yaşayan Sovyet halkları için, iki düzen arasındaki farkları da görme olanığı doğdu. Bu gerçeklikle birlikte Ekim Devrimi daha bir parlaklaştı. Halkların tek kurtuluş yolunun Sosyalizm olduğu gerçeği bugün her zamankinden daha fazla kazandı. Halkların beyinlerine...

36 YILLIK YIKILMAZ GUNAR

DEV-GENÇ

« GENÇLİK

Siz halkın çiçeklerisiniz
En zorlu günlerde
En önde yürüyen, taşınan
Açarsınız her renk ve güzelliğe
Renkleriniz
Renkleriniz öyle çok ki
Bizim yüzümüzü gözümüzü aydınlatır
En değerli lerisiniz çiçeklerin
Umudun çiçekleri sizler
Her zaman her yerde açarlar
Umudun yediveren çiçeklerisiniz
Bir avuç toprağı olmadan
Koca bir vatani savunan sizler
Bu vatanın solmayan çiçeklerisiniz

Selma KUBAT „

Bundan tam 36 yıl önce doğdu Dev - Genç'imiz. Dev - Genç'in temeli 1965 yılında kurulan Fikir Kulüpleri Federasyonu ile atılmıştı. 10 Ekim 1969'da Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun 4. Kurultayında federasyon "Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu" yani kesintisiz varlığını sürdüren geleneklerin ve güç veren bir mücadele mevzisi'nin doğuşunun tarihi oldu. Okullarda, fabrikalarda, köylerde artık mücadelenin ön saflarında Dev-Genç'liler vardı. Halktan öğrendiler, halka öğrettiler. Gün gün büyüyüp geliştirdi Dev-Genç'imiz. Bu yüzden 12 Mart cuntasının baş hedeflerinden biri oldu. "Bitireceğiz, yok edeceğiz" diyordu egemenler. 12 Marttan tutuklandı. Ama yıldırı madadılar. İlk gençlik göğüs işçilerle, memurlarla, köylülerle omuz omuza dündüler.

12 Eylül'ler 'de geldi' geçti. Latin Dev - Genç'imiz hep vardı. Cuntalar, ölümler yıldırımardı onları. Geleneklerinden ve tarihlerinden güç aldılar ve yeniden büyümeye durdular. Bir adım geri durmadılar. Forumlarla, boykotlarla devam ettiriyorlardı.

Elbetteki böyle köklü gelenekler yaratmalarının temelleri vardı. Dev - Genç, kökleri yüzlerce yıllık isyan topraklarına uzanan bir tarihti. Mayasını Anadolu isyan tarihinden aldı. Pir Sultanın, Bedrettin'in, Karayolların torunlarıydılar. Bu toprakların geneliği, Anadolu'nun isyan toprağında büyüdü, isyanı büyüttü. Zulümle susturulmakt istendiğinde dinardı, kapitalizmin bataklığında boğulmakt istendiğinde karşı durdu. Halkından, toprağından aldığı mirası sahiplenerek geleceği yaratma kavgasında hiç geri durmadı.

Bütün hep halka dönüktü. Nerede bir haksızlık, nerede bir zulüm olsa hep karşı. Var olduğu günden bu yana korkulu rüyası oldu zalimlerin. 36 yıldır da bu geleneklere sahip çıkıyor Dev - Genç. Mücadelede aslında buydu zaten, mücadeleyi dar sınırlar içinde tutmamak. Dev - Genç'te 36 yıl boyunca hiçbir zaman kendini okullara hapsedemedi, sadece akademik demokratik mücadele ile sınırlanmadı. Adı hep zulme ve sömürüye karşı kavga ruhu olarak anıldı. Anadolu'nun isyan tarihinde böyle öğrenmişlendi, öğrendiklerini kendilerinden sonrakilere de öğretiler. Mücadele'nin olduğu her yerde Dev - Genç'te vardı.

Her yerdaydı Dev - Genç. İlk bağımsızlık sloganını atan "Bağımsız Türkiye" diye haykıran onlardı. 6 Filo'nun ülkemize gelişini protesto eyleminde Amerikan askerlerini denize dökenlerde, Irak işgaline karşı aikarda onlardı. Şanlı 15-16 Haziran günlerinde işçilerin yanında, 1 Mayıs'ta alanlarda oldular hep. Gecekondu yıkımında, grevlerde, kısacası direnenlerin yanındaydı. 36 yıl boyunca bu gelenek hiç bozulmadı. Aksine geleneklere yeni gelenekler eklendi. Halkın içindeydi Dev - Gençliler. Çünkü halkın mücadelesinin bir parçasıydılar. Zulüm nerede bar gösterdiyse Dev - Gençlilerde karşı sına dikildiler. Oldukları her yerde bir destan yarattılar.

Umud oldular , umudu yarattılar.

Sahiplenmeydi , Dev- Gençli olmak. Okulunda Rehberlik ve Dayanışma masalarını canı pahasına koruyan Seherdi.

Cürnetti , Dev- Gençli olmak , Aristokratın okula asdığı afisi tek başına indiren Hamiyet'ti.

Direnmekti , Dev- Gençli olmak. Dürmanın içinde başağmayan teslim olmayan Birten olmaktadır. Dağlarda halkın umudu Gökçe , şehirlerde Kahraman olmaktadır.

Buğün 20 Ekim'de başlayan destanımızın içinde yine en önde Dev- Gençlilerde yerini aldı. 1 Mayıs'ta yakıldığı aleullerle selamladı Selma Dev- Gençlileri. Zulüm arınlaştığında direnme haklarına sahip çıkmak için , insanlık onuru için girdi aleullerin içine. Büyük destanımızda onurlu yerini aldı.

Sentran , Eyüp , Canan , Zehra , Özlen ve daha niceleleri can verilererek yaratılan geleneikleri can vererek korudular.

36 yıldır hiç bozulmadan , kesintiye uğramadan Dev- Genç geleneği sürüyor. Bayrak elden ele geçerek bugünlere taşındı. Kazanmakta vardı bu kavga da kaybetmekte. Ama asolan her yenilgiden ders çıkarıp daha da kararlı yürümekti. Öyle de oldu

36 yıldır Dev- Genç yapıyor , Dev- Gençliler sevasıyor. Zaten halklara armağan edene dekta sürecek

36 yılında DEV- GENÇ'imizi Selamlıyoruz.

PAKİSTAN DEPREMİ

8 Ekim 2005 günü Pakistan depremi ile sallandı. 7.6 şiddetindeki deprem en çok merkez şiddet Kasım'e bağlı Babakhat kentini etkiledi. Evler yerlebir oldu. İnsanlar yüksek altlarda kaldı. Babakhat kenti başta olmak üzere birçok kent herifade silindi.

Bir halkın çığlıkları yükseldi yüksek altından. "Kurtarılmı", "yardım edin" haykırıları yarıktı deyişler. Çok değil seniyelerle süzülür zaman içinde oldu her şey. Taprak alt üst oldu, jübileler peyce dünde, arş yere indi adeta... Ve Pakistan halkı şüpheyle yardım bekledi. Günlerce İzzat 'kaki' oluştuktan sonra ufaklık sınıkların "Kurtarılmı boy, emniyet-bakımı görün" çığlıklarını diledi arsızca.

Biz de yarıştık aynı acıyı. Tertemiz olmuş evler, ağılları, yardım isteyen insanları ve "sesimi duydu mu?" haykırıları kulaklarımızdaydı hala. Ve şimdi kılâmet nerelere vakti olsa da Pakistan'daki depremi aynı acıyı yaşıyorlardı bir kez daha.

Deprem gibi, depremin sonrası yaşananlar da çok tanıdık. Gazetelerde, televizyonlarda boy boy dünyanın Pakistan'a yardım seferberliği anlatılıyordu. "İlk biz çıktık" diye süzülürdü bir başbakan; kendi ülkesindeki depremzedelere prefabrik evler bile çok şükretmiş unutturdu. Aynı günlerde izmir'de yaşanan depremi, sakıya dikkatlen halkı şükretmek üzere. Ve insanların şaşkınlıkla sığınmak zorunda kaldığını "bilmeden"...

Gazeteler Pakistan'a yardım seferberliğini yazarken, bir bir kesildi enkaz altındaki sesler. Yardım isteyen çığlıklar duyulmaz oldu. Göğük altında kurtarılmayı bekleyen kalpler durdu. Sansız bedenler çıkıyordu bir bir ardına. Ve çok söylenen ama hiç utandırmayan yardımlarla yitirildi yeni hayatlar...

Bir kent silindi herifade. Bir şehirde 80 bin insan yok oldu. 80 bin insan şüpheyle şüphe olma terk etti. Değerli değilmiş ofet, şükretlerin değerli olmadığı gibi...

İnsan değeri nedir bilmeyenler, bir halkın yaşadığı acı üzerinden pay kapma yarışına girerler. İyilik ve utkunun hesaplarının pesinde koşarlar. Onların derdi değildir kurtarılmış insanları, hiç düşünmediler; bir insanın parasını nasıl sorarım, bir canı nasıl kurtarabilirim diye. Varsa yekün imaj tazelenme peşindedirler. "Düşük olan varışta şükretsin" isterler, insanlar yaşam mücadelesi verirken...

Kendisini dünyanın efendisi ilan edenlerin yakınlığı; "Bu yardım Ebu Garib Cezaevi'nin Amerikan kardeşlerini şükretmediğini şükretmeye yardımcı olacaktır, iyi olur" diyorlar.

Bir diğer; "İBB'de yardımının çok önemli bir misyonerlik olduğu zedelemiş olan İBB imajını düzelterek" dedi.

Ya insanlar? Tükentiler arasında yardım bekleyenler? Onlara ne olacak? Değerli imaj mı kurtulacak insanlar? Devletlerarası yardımlar iyi niyet mesajlarıyla mı kalkacak enkazlar?

Hayır! Hiçbiri değil. Elbette. Çünkü onlar halükarda değildi. Halkın yarınca hiç değil. Tükentiler arasında insan değil, imaj kurtarma derdindedirler. Ve insanlar kaldı orada, sansız çocuk bedenleri...

Pakistan depremi ile kimin halkın yanında olduğu şükretildi. Halkın nasıl dikkatle bakarsa bırakıldığını bilir. Yaşadığı acıları unutmaz. Kesilen parmakları akan kanın acısı değildir orada yaşadığı. Kaybedilen canların acısıdır; yarıktıların ta derinlerini acıtan. Bu acı hafiflemeyi, peyce, iyileşmeyi...

Ve Başbakanı kaymakamı soruyor; "Şükretlimizin değil, devletlik bağımızın parasını tutuyoruz soruyoruz, biz insanlardan şükretiyor musunuz?"

Sorunun cevabı; 80 bin ölü, herifade silinen kentler, yok olan bir nesil...

Saddam Davası

Saddam yargılandığı mahkemedeki tavrıyla dünyayı şaşırttı. Mahkemeyi tanımadığını söyleyerek onu izleyen gözlerin meraklarını gidemiştir oldu. Bu dava için uluslararası düzeyde hazırlıklar yapıldı. Yargı ve savcılar gizli bir şekilde İngiltere'ye giderek orada eğitilmişler. Öyleki bir zamanlar Saddam'ın devlet başkanı olarak görevler artık işbirliği kommandoları yargı ve savcılar oldular. Bu yargı ve savcılar İngiltere'deki eğitim programına göre sadece "ölüm cezası ve ömür boyu hapis" cezalarının uygulanması konusunda eğitim görmüşler. Buna göre Saddam'ın cezasını karar vereceklermiş. Yani bu mahkemenin direkt ABD ve İngiltere tarafından organize edildiği bir gerçektir. Bunu doğrulayan başka olaylar da olmuştur. Örneğin Saddam'ın savunmasını yapan avukatların durumu. Avukatlar içinde Saddam'ın kızını gözardı ederse sadece bir taraflı avukat vardır. Oda mahkemeden birkaç gün sonra kaçırılarak öldürülmüştür. Savınmada yer almak isteyen birçok Iraklı avukat ABD tarafından geçitli yollarla engellenmiştir. Kimisine para verilmiş, kimisine baskı uygulanmıştır. Yani savunma mahkemeden önce zayıflatılmıştır.

Dava, önceden planlanarak hızla sonlandırılmaya çalışılmaktadır. Bunun bir kanıtı da Saddam'a yönelik suçlamalar için bağışınlar politikaların tavrıdır. Öyleki bir tank mahkemeden evvel ifade vermiştir. Başka bir taraftan Sunijede devlet tarafından apar topar ele geçirilip Irak'a teslim edilmiştir. Ayrıca Saddam'ın suçları içerisinde batının işbirliği içinde olduğu yer almaktadır. İşte böylece bir kumpasla Saddam mahkemeye götürülmüştür. Ancak onun tavrı tüm ayarları boşa çıkarmıştır.

Bazı cümleler, kelimeler vardır ki bir ömür özetler. İşte Saddam'ın cümlelerinde onun Irak direnişiminin emperyalist saldırılarını cezalarında yazan eği görül-

menis iskerelerin içinde olan bir ülkedeki durumun sevipiler-
Tekbaşına ve baskı altında tutulduğu hücrelerinde boyun eğ-
menis, fikirlelerinden vazgeçmemiştir. Sarfettiği cümleler bun-
nun en büyük kanıtıdır.

Gazeteler başlık attılar: SADDAM MEYDAN OKUDU.
Evret meydan okunmaktadır. Çünkü tutukluğu yeni yönetimi iş-
gali mahkemeye kabul etmemis ve onları söylemiştir.
Hakimin sorulduğu sorulara karşı verdiği cevaplar bunun
açık ifadesidir. Ona sorular isim, soyad, meslek sorulmuş;
"Sen kimisin? Kim öldürün- bilmez" istiyorum" diyecek
başladığı cevapları "sizi görevlendiren organı tanıyorum. Bu
saldırıcılığı tanıyorum -- Bu sözde mahkemeye cevap
veriyorum" diyecek devam ettirmiştir sözlerine. Devrik baş-
kan olarak nitelenmesini tamamen kabul etmediğini
ve bir devlet başkanının nasıl olacağını şu sözlerinden
anladı dünya.

Beri seven Irak halkına sığındığı dolay şunu söylemek
istiyorum; Bu sözde mahkemelerin sorularına cevap vermek is-
teniyorum. Irak Devlet Başkanı olarak, anayasal hakları-
nın muhafaza edilmesini istiyorum. Irak Devlet Başkan-
ı olarak sözleri; bapın dünyasında çoğu tutuk liderin söy-
lemedikleridir. Çünkü o hala dinenir hepimiz koşullarda olursa olsun
onunla konuşur. Yani tüm topraklar işgal edilmiş olsa-
da onun için dinenir gerçek dinenir doğrusu bahirdir.

Opin mahkemede Saddam ve yedi arkadaşı üzelerine uy-
guların baskısı ifade ettiler. Ulusal giysilerinin verilmesi
ve geç saatlere kadar bekletildiklerini dile getirdiler.
Ancak bu söylenleri biat eder tarzda değildi. Onlar elle-
rinden alınmış haklarını istediler. Ulusal giysilerinin tanınması
ve yasaklanması kendi özgürlüklerinin de ellerinden alınması derek-
ti. O giysiler bir ulusun bağımsızlığının simgesidir. Elbiseleri
yasaklamak oholki ortadan kaldırmak demektir. Nasıl intifade-
nin ilk yıllarında israililer kefiyeyi yasaklayıp, kefiye ta-
kımına "yar emrit!" verdilerse - Bapın uygulamasında aynıdır.

Ama Filistin halkı, bu saldırıya aynı şekilde cevap
verip kefiye takılmasını takımağınla dünyada yara
olduklarını ilan ederek geri püskürttüler. Mahkemedeki tavrı
bu dinenir rahatsız opinlerden bapınla taşınmıştır. Ona-
doğu halklarının bapınla rahatsız bapın Irak, Filistin sokak-
larında euklerinde binelerinde ve gürültü gibi mahkeme
sahiplerinde dolmaktadır. Ve Saddam bapın ordu telin-
telin haykırarak işbirlikçilere ve katillere ---

SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ

Ülkemize; jeoğrafisine ve tarihine baktığımızda ayakları yere basan bir devrim tarihi olduğunu görürüz. Topraklarımızda yitirdiği devrimci mücadeleye sarmaktadır. Kesintisizdir. Belli dönemlerde yenilgiler, zayıflıklar, göt şekillenmeler, sıkışmalar yaşansa da bunlar değerli tecrübeler olarak görülmesi, yerlerine zaferler konulmuştur. Tecrübelerle ustalaşmıştır.

Bu gün emperyalizmin kuzatması altındayız. Halkın ve toplumun yapısında gelip ve yükselişinin hüküm sürmesinin asıl nedeni budur. Ve ortada güçle güçlenen bir gelir uşurunu vardır. Celiskiler artık keskinleşmiştir. Raina, Laika gibi eğlence merkezlerinde yemekler, içkiler su gibi akarken, çöp kutularından yemek toplayan çocukların yaşadığı bir ülkedeyiz. Bu nedenle de halkta var olan öfke, memnuniyetsizlik kontrol edilemez bir hal almıştır. Egemenler bu faktörleri güç olarak; kitleler üzerinde sindirme, baskı, imha politikaları peşleştirmektedirler. Dünyanın her yerinde benzer politikalarla halka yaklaşıyor. Ülkemizde de bu konuda ADB ve AB'den destek olarak hareket edilmektedir. Kitlelerin başta insan ihtiyacı olmak üzere tam demokratik ihtiyacı ortadan kaldırılır. Demokrasiyle, devrimle bağları kopartılır. Bunun içinde çeşitli kurum, kuruluş, kulüpler kullanılır.

Egemenlerin faaliyetlerine baktığımızda; Ülkemizde ADB ve AB destekli (finans olarak) acıba vakıfları, kurumları görürüz. Böylece halk buraklara çekilip, onların bünyesinde hareket ettirilir. "Halk örgütleridir" denir. İste bu örgütlerden bir tanesi de Sivil Toplum Örgütleri (STÖ)'lerdir. Bu kurumlar adı itibarıyla devleti, militarize güçleri reddeder. görürüz. Bu elbette kandırmacadır. Çünkü devletle ortaklaşa çalışır. İki kurum da egemenlere hizmet ederler. Devlet egemenlerin hegemonyasını zor örgütleriyle, yeni hapishane, ordu, yığıl, polis yoluyla halka dayatırken, STÖ'ler sosyal, kültürel açıdan dayatılır. Demokrasi mücadelesi; mutlak proletaryaya hizmet etmelidir. İleri, iktidara ve eziyete. Ancak STÖ'ler bükratime, burjuvaziye, yöneticilere hizmet ederler. Örneğin STÖ'ler her zaman bekelleri sponsor olarak kullanır. Reklam sektörüyle rekabeti kızıştırırken, eskilerin kollarını kollarlar.

STÖ'lerin tarihine bakarsak yine egemenlere ait bir faaliyet olduğu görülür. STÖ'ler her zaman sınıf savaşındaki yenilgi dönemlerinden sonra çıkmışlardır. Sovyetler yarılıpıyla doğu bloku ülkelerinde yaşanan demoralize ortamda gelişmiştir. Öyle ki sosyalizm inancıyla dolu kitlelere verilen "Sovyetler ki yıkıldı, bir daha ne öyle bir sistem olabilir, ne de Sovyetler gibi bir ülke" mesajı, bu politikaların basını çekiyordu.

Dünyada, 1970'li yıllarda sağdaki diktatörlerin saldırısı, göt bırakılmış ülkelerde katliamları, ölümle getirdi. Magdur olan halka, STÖ'ler el attiler. Çeşitli projelerle yrdim ettiler. Örneğin çarba mutfaktör kurduklar.

Yine '80'li yıllarda da aynı ve benzer bölgelere çeşitli projelerle girerler. Halka "kendini kendine yrdim" düşürünü kavratmaya çalışıyorlardı. Bu bölgelere kadar taşınmış oldu. jideret.

Ülkemizde de '80 çantası ve Sovyetler yarılıpı aynı demoralize yolu yaratmıştır. Bu da egemenlerin STÖ'lerle istedikleri politikaları ülkeye sokmasına yrdimdir. Böylece yeni kuşak apolitikleştirilebilecek, var olan solcu düşünceler de kafalardan silinebilecekti. Egemenlerin en büyük korkuları olan toplumsal hareketleri engellemek ve ortadan kaldırmanın en kolay yolu buydu. Çünkü.

STÖ'ler Neler Yapmaya Çalışıyor?

STÖ'ler öncelikle sınıflar parçalamayı reddederler. Devleti askı reddetmezler. Devleti eleştirme hakkı olduklarını düşünerek, eleştiri montajına uyuyorlar.

eleştirirler. Yani devlet doğrudur, ancak disizletilmesi gereken faktörler vardır. Gestimli projelerde devlete "prodüksiyon okulu" kafa yması ile hareket ederler. Burada ki eleştiri, devrimci eleştiriden tamamen uzaktır. İşçisi, yoksul, yarı yoksul koymak adına yapılır, yapılmaz. STÖ'ler reformlarla aynı özellikleri taşırlar. Üstlerine taktıkları sol maskesiyle aslında devlete hizmet ederler. Öncükleri projelerde sorunun dışına çıkma çabasıdır. Örneğin; TEGU (Türkiye Eğitim Genişletme Vakfı) eğitim sorununun dışına çıkar. Sadece birkaç okulda veya bölgedeki sorunları çözmeye yönelir. Böyle eğitim sorunları devrimle çözülecek bir haldedir. Bu durumda devrimi istemek, sorun için çalışmak sorunu çözer. Ya da "Hayatı Kızlar Okulu" isimli kampanyayı düzenleyenler de STÖ'lerdir.

Son olarak örnek vereceğimiz "Kentsel Dönüşüm Projesi"dir. Çünkü burada yapılanlar tamamen egemen sınıflara ve dolayısıyla da burjuvaziye faydalıdır. Bu proje çerçevesinde yapılan tek şey peşkeşları yüklenmesidir. Yoksul, ezilenin üzerine basılmaktadır. Kısacası kapı dışarı konulmaktadır.

Tabii STÖ'ler dışındaki duran demokratik kitle örgütlerini görmezden gelmezler. Onların faaliyetleri STÖ'ler için en büyük engeldir. Bu yüzden DKÖ'ler ile rekabet ederler. İçlerine girerek sinsi ayırtıcı örgütler. Birçok DKÖ arasında ya da bir DKÖ çalışanları arasında düşmanlıklar yaratırlar. Sınıf dayanışmasını tamamen reddedip, rekabetli sokarlar. Bunun yanı sıra DKÖ'lere ve STÖ'lere dışarıdan bakıldığında aynı işleri yaptıkları görülür. Ama aralarında büyük bir uçurum vardır.

DKÖ'ler, belli hakları kazanmak, toplumu, halkı örgütlenmek için bedellerini öderler. Her şey alınteri, kan, can bedeli elde edilir. STÖ'ler de ise böylece bir dışarıya sahiptir. DKÖ'ler hakları, söke söke, zorla alırlar, STÖ'ler "ikna ve diyalog" planını savunurlar. Onlara göre DKÖ'ler ortancılığı koruyordur. Kendileri efendilerdir.

DKÖ'ler halkın ihtiyaçlarını gösterirler, buna göre programlar çıkarıp mücadele ederler. STÖ'ler ise icazetçilik terah ederler. Böylece kolay bir şekilde, neden savaş vardır ki! DKÖ'ler mesrudur. İhtiyaçların çözümü onları mesrudur. Ancak STÖ'ler yasalca, kanuni yollarla hak kazanacaklarını düşünürler. Onlara göre sınıftan arası geliştirecek ekonomistler açıklanabilir. Ya yoksul-zengin ayrımı mesrudur!

DKÖ'ler bir eylem organize ederken, onu ciddiye alır, sonuç almada hedefli olur, disiplinli elden bırakmadan çalışır. Her zaman kitleselleşmek isterler. Ve her zaman örgütlenmeyi, dayanışmayı savunurlar. STÖ'ler ise eylemlerde ciddiyetli değildir. Gevsek bir yapılarına aldıkları için eylemlerde de ciddiyet yoktur. Eylemler kazanmalarının ve haklar mücadelesine yönelik bir adım olmaması için sabırlıdır. İşçilerinde bireysellik hakimdir. Kusur önemli, toplumun değeri yoktur. Avrupa solculuğunu kendilerine örnek alırlar.

Buraya kadar anlattıklarımız bizim elimizde bir rehberdir. Önemli olan biz nasıl çalışıyoruz? İki disiplinli miyiz? Hala yarı sınıfta kendimizi kaptırmıyormuz? Bireysel mi örgütlenmiş mi düşünüyoruz? Sorular çoğaltılabilir elbette. İşçilerin burjuvaziye hizmet ettiğini unutmamalıyız. Kendimizi yenilemek için çalışarak kurtuluyoruz. STÖ'ler ile DKÖ'ler arasındaki farkı kavrayıp, sınıftan arası mücadelesine de mücadeleye önem veriyoruz. Halkların kurtuluş mücadelesinde yer almamız. Bizim engelleyecek hiçbir şey yoktur.



İtir

ŞİMDİ ÖLMEK VAKTİ

Gecenin örtüsü düşerse üzerime
Düncem geçilirdir (hey) suskun yüreğimde
Bir sarmasık dalı gibi sararım sizi
Sevda yüklü eriyen bedenimde

Giderim dostlarım hey durmaz giderim
Yarınlar bism olsa da durmaz giderim
Baharın koklayıp yaşamak güzel olsa da
Ben yine ölümleri yol eylerim

Şimdi yarıya halaylarda olmak vakti
Şimdi en mahrum yerde silah atmak vakti
Şimdi bir nesil olarak ölümsüzleşmek vakti
Şimdi ölümlerden yeniden doğmak vakti

EYLÜL SAKULU

Yıldızlar Yazacak Bizi

Gökyüzüne

KARADENİZ

Bakmayın öyle adında

kara olduğuna

Dünya saflığı, dürüğü

Ve berraklığı parlatır içimizi

Kaç ailerin etmek teknesidir o

Takolarını sürüp engin sulara

Sefer yaptırırdı gönlü tek insanlara

İsyancı dediler hep ona

Oysaki onun isyanı

Değeri bilmeyenlere

İSYANLI fındığını yoh edenlere

İSYANLI tükünü bitirenlere

İSYANLI gayını kaybedenlere

Yani kısıacosı, öznü dretü

Adını yeryüzünden silmek

İsteyenler oldu.

Nerde bir z-lüm olsa

Karadeniz hep adını duyurdu

Dedikya kitabında haksızlık yazmaz

Bozgunculuk yapmaz diye.

Bilir kendine saygı sunanları
duyar isten sergi sızıcıklarını.

O zaman serip sarmela
kornu kollar.

Vernek istemez
kucak açar

Umandan türküsüne söyleyenlerin
seslerine sesini katıp

Savunur dağların doruklarına

Ondan aldığımız güçle

Halkın özlüklerini de koyduk ailenlerinize

Ve çıktık 36 yıllık

uzun up-unun bir yplaklığı

36 yıldır kırılmadı inademiz

böklümedi bitelimiz.

Bir kabus gibi göktük
Simsiyah bulutların üstüne
Karıntılmak isteyen toprakların
İşgimle, sevgimle aydınlattık.

Adalet olduk
Özgürlük olduk.

Nerde bir zulüm varsa
Zulümün karşısında biz durduk.

İşkencelerde, idem sehpa larında,
Etilerde -- sekoklarda --- binlerce kez öldük
Ama her ölünde
Yeriden yeriden doğduk.

Filiz olduk çiçek açtık.

Açtık Karadenizde
Bay verdik Ege'de
Dal olduk Toroslarda
Septik tohumlarımızı Kürdistan dağlarında.

O dağdaki şehitlerdi bizleri
Dağdaki sevdi korudu gizledi.

Binlerce kez tarih oldu

Karla sulanan toprakların özdeşliğine
Kahramanların yerilmezliğine

Biz geldik Karadeniz
ayrı inanc ve sevdays
ayrı kin ve şifheyle

Karımızı akıttığımız dağın - taşın
Hayat verene geldi.

Sen bizi bizde seni tanıyınca
Yıldızlar yazacak bizleri gökyüzüne
Namlularımızın sesleri yankulenecek
Dağlarda

En yükseklerde dolgalanacak
Kan reşi bayraklarımız
Her ölünde yeriden doğuşumuz
Tarih olacak insanlık

Decdik ve adınıladık yollarını
İlk değildik biz
Komutanlarımız vardı
Bize yarımetini
Silah getmesini öğretti

Bahattin'lerimiz, Mete'lerimiz
Cemal'lerimiz, Recai Dinsellelerimiz
Onların ayak izlerine basarak
Denoldüğümüz bayrağı en yükseklerde
taşıyarak yürüdük.

Aynı güs ve inadıyla
gıltık dağlarına
Yendiğimizde oldu yenildiğimizde
Gök canlarımızı bıraktık
15512 denelere
Yemeyiş ovaları
Canımızla hayat verdik.
Korunmazla suladık topraklarını---

Ve
29 Eylül 2004 peçesi
Diğer gecelerden farklıydı
Kanadınız olacağını sezmiş gibi
dalgalı deli deli kuyucu vuruyor.
Elinden gelse ağrıta duracak.
Rüzgar her zamankinden
daha şiddetli esiyor.

Ve rüzgarın sesine
Sebahattin'in ilk tanrıca
sesleri karışıyor.

Songül var yanında
Mustafa var.
17'sinde dağlara çıkan Demrim
Ve Salih

Düşman kusatmış dört bir yandan
Ölüm kuyucu silahları
Umuda yok etmek için

Onlar tanıyor, biliyorlar
Yıllardır ki kaç kez
girdiler çatıma
Canlar vererek yardılar, kusatmaları
Her düşen can
Kin oldu, şifke oldu onlar
Yürekları saha kalkanıydı
Desterle yarıyorlardı. Şepirkiye
Yigit olup haykırıyorlar.

Giçlik olup karıetiler
Karadenize

Vel delice

Ve konkus-aca

Bitirdik, bitti hersey
diyenler inat

Sarıldılar sibahtına

Yoldaşlarının hesabını sorarak

Umudun bu döplede asla

tikermeyecğini haykırarak...

Onlar 10 yıldır dağlarda

Dile kolay tam 10 yıl

tasıdılar umdu omuzlarında

Aç kaldıklarında oldu

malzemesiz kaldıklarında

Ama yorulmadılar

Ama yılmadılar

Yaralandılar

yaralarını otlarla sarıp

Umudun yandı Karadenizin

yoksul köylerinde

Ve simeli yoksul köylüler için

sıkıyorlardı kurbanlarını

Ölmekte vardı sonunda

Kuşatmayı yapıp çıkmakta

Fakat biliyorlardı kanlarının

yağmur lunun - Karadenizin

fındığını, Gagına, kütüne

berekat olacağını -

Biliyorlardı her ölmenin

yeiden döğmek olduğunu

Sıkıca sarıldıkları sibahtı

bir an sussa bile

O sibahtı yeni Sebahottinler

Yeni Songüller omuzlayacakları -

Mustafa gibi kendi

köyünün doğusunda

halkın ađeleti

Deccim gibi
yüreğindeki öfkesiyle
dağlarda büyüyenler

Salih gibi emeğini
deccime katıyorlar olacakları.

Yağmurlu yeri bir güne
Mehoba dediklerinde
5 yigiti srip sarmalamıştı
koyunna

5 can
5 can damarı

Yağmurlardan alıyordun
Karadenizin sularına.

Onlar
Teyze'nin gökyüzüne
en yakın yerinde.

Dağlarda dören gıcığı oldular
Henüz eluada demediler.

Umuda, kardeşliği
ve şüphesizliği
minas binakanda

ÖLÜMSÜZLEŞTİLER

KÜÇÜĞÜM

Küçüğüm

Sen bilirmisin yürek yarısının
en çok hangi anlarda kanadığını

en çok hangi anlarda
yalın yaka olduğunu

Sözlerin hangi anlarda
kifayetsiz kaldığını ?

Derizlerin

Dağların

Sahakların

hangi anlarda kabına sığmadığını

Ayrılık anında değil mi ?

Çünkü; yamandır

beladır

kurur öldürür adamı

Her ayrılık yakıcıdır yürekte.

Ama her yürek anlamak ki ayrılığı

Sen gibi

ben gibi

biz gibi

aynı güzellikte

İşte bundandır küçüğüm

Bak hala kanıyor yüreğimiz

Yıllata enere kadarda

kanayacak yüreğimiziz.

Serdar Karacella

Tekirdağ 2 Abi'si

F Tipi Hapishanesi

Halukin Önderi

Ernesto Che Guevara

Che kim? Niye tişörtten kartpostala, viski şişesinden kupa-ya kadar pek çok şeyde resmi var?

Kimdir Che?

Belki hiç tanımayanlar için - ki tüm dünyada böyle birileri var- ni bilemiyoruz - film ya da reklam yıldızıdır. Kimilerine göre maceraperest, serüvencidir.

Evet bugüne kadar Che ya kapitalist ekonomiye malzeme yapıldı; tişörtlerle, şantalarla, aksesuarlarla simgeleştirildi. Ya da "daha 13 yaşında motosikletiyle tura çıkmış... tüm Latin Amerika'yı parasız motosikletiyle gezmiş... maceraperestin tekiymiş" diye anlatıldı kimileri tarafından.

Hayır tüm bunlar Che'yi anlatmaktan çok uzaktır. Dahası yalandır, yanıltır.

Peki niye bu şekilde anlatılıyor, tanıtılıyor. Che. Bu sorunun cevabını verebilmemiz için kimdir gerçekte Che. Yani; halklara göre, yoldaşlarına göre, kendisine göre kimdir Che. bunu bilmemiz gerekir.

Ernesto Che Guevara 14 Haziran 1928'de Arjantin'in 2. büyük kenti olan Rosario kentinde doğdu. Çok küçük yaşta astım hastalığına yakalandı. Hayata karşı ilk mücadelesini de astım hastalığına karşı verdi. Bu ilk mücadelenin de galibi Che oldu.

Che duygulu, duyarlı, zeki bir çocuktur. Eylemci yönü de daha çocukken belirmişti. 13 yaşında Freud'u okuyan Che; 11 yaşında ilk siyasi deneyimi yaşadı. Aydınlatma ve elektrik işçileri tüm bölgede greve gitmişti. Che de arkadaşlarıyla bir gecede kentin tüm sokak lambalarını tala kırdı.

19 yaşında tıp fakültesine girdi. 6 yıllık eğitimi 3 yılda bitirdi.

Tıp öğreniminin son yılında arkadaşı Alberto Granadas ile birlikte Güney Arjantin'i ve tüm Latin Amerika'yı dolaşmaya başladılar. Gözetmek, görmek, bölgeyi, insanlarını, tarihini tanımak için çıkmıştı yolculuğa. Bu dönemde henüz net bir siyasi çizgisi yoktu. Ancak gördükleri halklara karşı duyduğu sevgiyi güçlendirirken, emperyalizme karşı olan öfkelerini de büyütüştür. Bu dönemde Che şöyle ifade eder:

"Tıp öğrenimine başladığımda devrimci düşüncelerimin çoğu henüz ortada yoktu. Diğer çoğu insan gibi başarılı biri olmayı arzuluyordum. Ünlü bir araştırmacı olup insanlığa yararlı bir şey yapmayı düşünüyordum. Ama bir dizi koşulun ve kusminde kendi isteğimin sonucu, Amerika'yı dolaşmaya başladım. ve kıtayı iyice tanıdım. Yolculuk koşullarım nedeniyle yoksulluk, açlık ve hastalıklarla yakından tanıştım. Elimde araç-gereç bulunmadığı için hasta çocukları iyileştiremediğimi gördüm. Sü-

rekli baskı ve beslenme yetersizliğinin yol açtığı yılmı gördüm. Böylece, ünlü bir araştırmacı olmak ya da tıp bilimine büyük bir katkıda bulunmak kadar önemli bir başka şeyi fark etmeye başladım; bu da yirminci yüzyıla aynı insanlara yardım etmektir... Devrimci bir doktor olmak için önce bir devrime ihtiyacımız vardı."

Che devrime giden yolun zordan geçtiği konusunda ise her zaman netti. Yol arkadaşı Granados bu konuyla ilgili şöyle bir anekdot anlatıyor:

"Bir gün... And'lar da bir işçi birliği yaratmaktan söz ediyordum. Hükümeti devirecek, bu yoksul halk için devrim yapacaktık. Ernesto'nun gülümsediğini hatırlıyorum: « Bir el bile ateş etmeden devrim yapacağına mı inanıyorsun sen? Deli misin, nesin? »" (Che Guevara - Yazam öyküsü, röportajlar, mektuplar sf 18-19 - Yar yayınları)

Bu yolculukları sırasında Fidel'le tanıştı. Che Fidel'le ilk tanışmalarını şöyle anlatır: "Fidel'in üzerimde bıraktığı izlenim olağan üstüydü. En güç sorunları bile cesaretle ele alıp çözüyordu. Meksika'dan ayrılıp Küba'ya gidince savaşacağına ve bu savaşın zaferle sonuçlanacağına şüphesiz inancı vardı. Onun iyimserliğini paylaşıyordum. Bir şeyler yapmak, mücadele etmek, bir yere varmak zorundaydı." (Che Guevara - Yazam öyküsü, Röportajlar, Mektuplar sf 31)



Evet tüm Latin Amerika'yı görmek için çıktığı bu yola "Bu kadar saf bir erek uğruna ölmeye değer" diyerek devam edecektir. Che girdiği bu yolda Küba'nın bağımsızlığı halkının özgürlüğü için savaşır ve kazanır.

Che Küba'nın özgürlük savaşında bir gerilla, bir komutan, bir öğretmen, bir doktordur... Che Sierra Maestra dağlarında kahramanlıklar yaratanlardan biridir.

Yoldaşları Che'yi "Gerillacılığın sanatçısı" olarak tanımlıyorlar. Che, defalarca bu tanımlamayı üstün askeri yetenekleri ve cesareti sayesinde doğrulamıştır. Che'nin cesaretini doğuran, üstün yeteneklerini ortaya çıkaran güç ise kişiliğidir. Bu kişiliğin temelinde insan sevgisi, onur, namus, kendine güven vardır. Önüne koyduğu devrimci hedefler ise onun kişiliğini tamamlayan en önemli unsurdur.

Devrim olmadan halklar kurtulmaz, devrim ise ancak savaşla mümkündür. Ve devrim için savaşmaya devrimci denmez. Bu gerçeği tüm hücreleriyle kavrayan Che bunun için savaş sa-

natını yaratır. Bunun için savaşır ve kazanır.

Küba özgürdür artık. Ancak emperyalizmin sömürsüyle boğan, özgürlük düşleri kuran bir kita vardır daha. Bu amaçla Küba devriminin ardından 1965'te Vietnam'a oradan Kongo'ya ve Latin Amerika'daki çeşitli ülkelere gider. 1966 yılında ise sahite bir pasaportla Boliviya'ya gider.

8 Ekim 1967 günü Che'nin birliği yüzlerce asker tarafından kuzatılır. Çarpışma da Che tutuşta düşer.

Tutsat olan che'yi öldüren emperyalistler, ölüsünden de korkarlar. Çünkü bilirler Che'nin ölüsünde halklara umut dacağıni, onlara öğretemeye devam edeceğini.

Che bir gerilla değildi sadece. Fidel'in tanımlamasıyla ondan önce ve eylem adamlığı birleşmiştir. Küba'nın tekrar yapılandırılmasında da çok büyük görevler aldı. Küba'nın Sağlık, Maliye, Tarım, Dış işleri gibi sorunlarıyla ilgilendi. Tüm bu çalışmalarında tek bir hedefi vardı. O da «eğer komünizm yeni insanın yaratılmasına götürmeyecekse hiç bir anlam taşımaz.» diyerek sosyalist insanı yaratmak. Çünkü eğer yeni insan yaratılamazsa sonunda varılacak yer yine kapitalizmin kokmuş değerleri olacaktır.

Fidel; Che'nin ölümünün ardından yaptığı bir konuşmada onu şöyle anlatır: "Che'nin değerleri, Che'nin politik ve devrimci düşünceleri, Küba Devrimi sürecinde ve Latin Amerika devrimi sürecinde asla tükenmez, eksilmez, sonsuza dek sürecektir bir değer taşıyarak değerini sürekli biçimde koruyacaktır (...). O'nun düşünceleri eylem adamının, düşünce adamının, eksiksiz ahlaki değerlere, üstün dayanıklılığa, kusursuz davranışlara sahip bir insanın düşünceleri olarak evrensel bir öneme sahiptir ve her zaman sahip olacaktır." (Kültür Sanat Yaşamında TAİR; sayı 8- Ekim 2002 sf 28)

İşte tüm bu nedenlerle emperyalist güçler che'yi yok etmek için her yolu denedi. Önce kattetti. Ölümünün ardından da che halklara yol göstermeye devam ediyordu. Bu seferde onu lekelemeye, gözden düşürmeye çalıştılar. Salt «maceraperest» olarak tanıtip neden savastığını çarpıtmaya, gizlemeye çabaladılar. Bu yollarla da istedikleri başarıları elde edemeyince bu sefer kendi yoz kültürlerinin ölçütleriyle halka tanıttılar. Yakışıklılığını, aşklarını, beğenilerini anlatmaya koyuldular. Ve onu kendi çıkarları için kullanıp, tiyörtlerle, şantalarla, diskö şisesi gibi eşyalarda kullanılmasını yasakladılar.

Halk düşmanlarının bu çabalarındaki amaçları çok açıktır: Halkların che'nin nasıl biri olduğunu öğrenmemeleri.

Kimdir che?

Her şeyden önce örnek bir devrimcidir. Halklara yol gösteren bir önderdir.

Şimdi che'nin nasıl biri olduğunu öğrenen, kavrayan bizlere tek şey düşüyor: "Dünyanın neresinde haksız yere bir tobat patlasa birinin yüzünde, ona yireğinde hissedebilmek---" yani che gibi olmak.

Gölgeli Otoportre

Genç bir ülkeden, kökleri otlardan doğan,
(o kökler ki Amerika'nın öfkesini yadsıyan)
sizlere geliyorum, kuzeyli kardeşlerim.

Acılı haykırış, umutsuzluk ve inanç yüklü,
sizlere geliyorum, kuzeyli kardeşlerim.
Biz "homo sapiens"lerin geldiği yerden,
nice yol aldım göçebe ayinleriyle,
bir haç gibi taşıdığım astımimla
ve onu özümeye yakışmayan mecazıyla.

Uzundu yol ve çok ağırdı dert
Sürmektedir bende avare adımlarımın kokusu,
hâlâ batık bir gemidir derinlerdeki özüm
-kurtarıcı kıyılar görünse bile-
dalgalara karşı gönülsüz yüzyorum
batık bir gemi buluşumu koruyarak.

Yalnızım acımasız geceye karşı
ve biletlerin bıraktığı kesin şeker tadına.
Avrupa çağırıyor beni yıllanmış şarabının sesiyle,
sarı etinin solduğuyla, müzedeki eserleriyle.

Yeni ülkelerin neşeli klarnet sesiyle
alıyorum karşıdan geniş etkisini
Lenin'in icra ettiği ve halkların söylediği
Marks ve Engels şarkılarının

Ernesto Che Guevara

SENSİZ

Seni sensiz yazarken
uyurken uyanırken sensiz
Neden örttük yüzün bensiz ?
Seni sensiz yazarken hep
Birlikte dolarken sensiz sokakları
Neden akmıyor sesin, neden...
Seni sensiz yazarken ben,
gülürken ağlarırken rüyalarım girerken
Neredesin sen ...

Yazayan güzelliklerimsin
Seninle, sensiz yazarken,
Dağlardaki çiçeklerim sen...
Bardığındaki duru suyum...

Seni sensiz yazarken,
kaç yıl bekledim,
gülen gözlerinle...
Seninle sensizliği yazarken,
örttüm yüzünü izme diye...
Toprağına karanfil diktim,
solmayasın diye...
Benimle bensizliği bilmeden.

Yıllar geçti sessizce,
mevsimler yarıldı,
seni sensiz yazarken...
Sana yüzüme karanfil yolladım

İsmet idi, Erdem idi, Elmas idi
sizleri sensiz yazarken.

Anlatmaktsa seni yığıtce,
yazmaktsa seni her yerde,
yapıyorum bu her zaman.
Seni yalnız yazarken.
Bilsedim orda olduğunı
bırakmazdım seni bensiz
kanına susanız ellerin elinden
yazamazdım sensizliği.

ELİM 2005

Seni Yaşamak.

Seni anlatmak o kadar zorki... Bence yazmamaktı en güzeli diye oldu. Elmas'ı 1979 yılında tanıdım o zaman Divriği' de liseyi bitirmiş öğretmen okulunu kazanmıştı ama anne ve baba yalamadı. İki yıl beraber kaldık, sonra İstanbul'a gitti. Menur sınavlarına girdi, kazandı, devlet memuru oldu. Zaman zaman bana da mektup ve para yollardı. İki yıl sonra tekrar İstanbul'da biraraya geldik. Çok güzel bir aile olmuştuk. Sonki gelin görünce değil çok iyi iki arkadaş olmuştuk. Bazen arkadaşlarıyla gelirdi, sıkı bir ağızma lainde olurdu. Ben de merak edip sorardım o da kısa cevaplar verirdi.

Bana dergi, kitap, gazete okumamı söyler, ısrar ederdi. Sonra sınav yapardı yazılı, sözlü notumu verip, hediyemi alırdı. Hediyem yine kitap olurdu. Kitap konusunda bir animam olmuştum. Dikeniz, Dürüm ve yazmam isimli kitabı okumamı söyledi, ben de "sen al, izyerine yakın orası" dedim. Bana "ben almamı bilirim" ama senin almam lazım dedi. Ben de ertesi gün gidip aldım, kitabı çantama koyarken bir el arzuvarından tuttu beni. Dondurmuş kaldım "eyvah gittik" dedim. Kafamı kaldırıp baktım, meğer arkadaşıyla birlikte bana tuzak kurmuşlar. Ne yapacağım diye beklenizler. Tabii da günde ben ona küstüm.

Elmas dediğini yapar, yaptığını da sonuna kadar savunurdu. Yapamayacağı bir işte yaparım demezdi. İzinde de, evde de çok titizdi. Bazen odasına girer toparlardım anlardı, senin izin sana yeter dinlen, bol bol oku derdi. Bir gün izyerinde yanındaydım, bir dede geldi. Ak sakallı, çok yazlı idi. Buyur etti, çay getirdi, derdini sordu. Aylardır gidip geldiğini, Eimsenin ilgilenmediğini anlattı. Elmas elindeki eurakları aldı, "siz çayınızı için ben bir bakıp geleyim" dedi ve çıktı. Çok sürmeden dedenin bütün izlerini yapmıştı. Dede çok mutlu duruyordu, "tezektür edip çıkarken biz görmeden sümenin altına zarf koymuş ucu görünüyordu. Elmas acıp baktığında içinden para çıkıyordu. Odadan hızla çıktı durakta dedeyi bulamaz zarfı ona geri vermişti. Dedemiz ertesi gün arıkle gelmişti, bunu hiç unutamiyorum.

Bir gün izten geldiği zaman çok sevinçliydi. Ne aduğunu sormadan bana hediyeye adı diye dükündüm. Neğerse sendika kurmuşlar o gün için için sığmıyordu. Çok mutluymuş. Babası sana bir şey soracağım dedi. "Bu öğrettik mücadeleleri ömrünün sonuna kadar böyle mi sürdüreceksin" dedi. Ben de bir babaya bir Elmas'a bakıyorum. Elmas "evet baba," dedi "ömrümün sonuna kadar böyle artık" dedi. Baba da "sonu düm biliyorsun" dedi, "biliyorum baba dümde, zulümde var. kötüsünü düşünme her zaman, yazmamakta var..." diyerek

olağı noktalağı. Baba da bir daha hiçbir zaman soru sor-
madı. Anne ve babasına son derece dđzđn ve saygılıy-
dı. Onla yıl aynı mekanı paylaştık. Hiçbir zaman ayrıla-
madık birbirimizden. Benimle arkadaş oldu, yoldaş oldu, ye-
ri geldi sorunlarımıza ortak oldu. Ama yıllar bana yetmedi
bir günde yarıldım dediğini duymadım mertti, dđrdüştü,
özünü de eriydi. seni anlatmak, seni yazmak ne
güzel. Elim yettiği, yüreğimin götürdüğü yere kadar
seninle sızderleyim. seni unutmak hainliktir bana.

"(...)

ölmü ve yazamı paylaştık,

sevinci ve hüznü,

yenilgiyi ve yengiyi,

hayal kırıklıkları, gışkular

umutlar yalnızlıklar...

gözlerimizdeki Anıya hatırlayacağız birbirimizi

dudaklarımızdaki gülüşle

yorgunken, yıkuluyken seslerimiz

sikili yarıklarımız hayırlayken yada,

Böyle konuk olacağız dđzlerimiz

(...)

Ama nerede dursak dalım

kimseler paylaşmamış olacak paylaştıklarımızı

yazanmamış yazarmıştır çünkü

1 Mart 2001

A. Bahri

Çizgiler

Ak pak örtüsü
acı gözlerde
yıllar iz bırakır yüzünde
çizgi çizgidir yüzleri
çizgiler anlatır hayafını
hayatımı
hayatımızı...
Bakin yüzlerine anaların
onlarsınız acıyı
zulmü
ve de sevgiyi

O yüzler zulmü anlatır
acı birikir gün gün
Bileyi artırır artırır
19 Aralık'ta diri diri yakılmayı
ölümü anlatır
Hapishanelerde izkenceyi
acıyı anlatır
gözaltını, joplari...

Yokluğu, yoksulluğu anlatır
Gözün kenarında çizgiler
dudakın kenarında
yanakında çizgiler
Sen hapisteyken düztu bunlar
bak bunlar o yıllardan
şimdi daha derin, daha aklar

Yarusunun ayaklarına değen taze
acıken yüreği
bedenine yarusunun değer
bombalar, silahlar meşer
yazam iz bırakır gerilerde
yağırken zulüm
dört bir yandan

Doller ki: "anaların ahını almış
iktidar yıkılmaya nihtirmiş"
zulüm ve acılar
acılar ve analar
analar ve gözyaşı
izte bu yüzden
kesin burası
gelecek bizim

15-Eylül-2005



TÜRKİYE'NİN RESİMİ

"Şehr-i Ramazan ---"
"Onbir Ayın Sultanı Hoş Geldin ---"

Yine bir Ramazan ayını ızıl ızıl pazarlarla karşılıyoruz. Süslü cümlelerle Ayet ve Hadislerin bolca kullanıldığı konuşmalarla karşılıyoruz. İyilikten, yardımlaşmadan, lufuftan, kardeşlikten daha fazla bahsediliyor. Gevramize bakalım, Tulleri izleyelim hep Ramazan'la ilgili programlar vardır. Ramazanla ilgili sohbetler yapılıyor. İşte bu günlerde iftar çadırları kuruluyor, açlığın ve yoksulluğun ortasına...

Bu zarafat ve tuntuyla sözler altına gizlenmeye çalışılan bir yoksulluk vardır çadırların önünde. Bir gerçeklik gözler önüne serilmektedir. ve gizlenilmesine, yok sayılmasına rağmen halkımızın açlığı ve yoksulluğu resmediliyor... Ve ne gariptir ki en çokta bu görüntüler hazinelerimize kazınıyor. Oca tutanlardan daha çok kamını bir spünde olsa doyurmaya çalışan insanlarla oluyor çadırlar. Yiyecek bir zeyt olmayan, sokakta kalan evsizler, sokak çocuklarıyla oluyor. Sadece bunlarda değil, sokaklarda kerten toplayarak geçimini sağlıyorlar, 380 milyon maaş alıp 150 milyonunu kiraya veren, çocuklarını bu kalan parayla okutmaya çalışıyorlar, çalışıpta aldığıyla geçinemeyenlerle oluyor bu çadırlar.

Bir kadın ilkokula giden çocuğunu elinden tutup götürüyor iftar çadırına. "Bir ay geleceğim komşular buraya gelip öğlümü bilmiyor ayıp dur diye saklıyorum. Esim kınfekeşiyanda çalışıyor, 350 milyon aylık alıyor. Bunun 250 milyonunu

Kiraya gidiyor. Tüp yok, eude yemek pizirecek hiçbir şey yok"
Lotantadan topladıkları yemekle ve ekmele karnını doyuran
bir aile geliyor iftar cadirina.

Geçimini kağıt toplayarak saklayan bir adam aurasını bir
kenara bırakıp, sıraya giriyor. Tedirgin oluyor, kafasını eğiyor.
Bir işçi eude "İli bazar eksilsin diye acağını elinden tu-
tup geliyor iftar cadirina. Bir sokak acağı iftar cadiri-
nin önünde televizyonculara "cadirin bu hareketliydi.
açağı orca bile tutmamız, sıcak bir kap yemek için sıraya
girmiş kızlar vardı mı diye haberi yapacaksınız" diye
bağırıyor hem utanarak, hem de kızgınlıkla.

İşte Türkiye'nin gerçeği acılık ve yoksulluk, iftar
cadirları önünde ayan beyan ortada. Her büyükten bile
iftar cadirlarını, yapılan yardımları reklam için kullanı-
yorlar. Ne büyük, ne yüce bir görev yapıyorlar. Halkı acı-
dılarla bir düşünme payı çıkarıyorlar. Bu cadirlara utan-
sıkula gelenler var. Ofkeyle bizi bu hale düzünler u-
tonsın diyerek gelenler var. Asıl utanması gerekenler
ise pizince simiyolarlar. Her şeyi reklam için yapıyor-
lar. Halkımızın yoksulluğunu, acılığını reklama maheme
yapıyorlar. sanki oraya gelen insanlar acılık, yoksulluktan
değilde iftarını birlikte aşınlar diye geliyor. veya ex-
de tek bazına yemekten bıkmızta o yüzden geliyor
iftar cadirina. Yanı eude yiyeceği forlasıyla var ama
değişiklik olsun diye iftar cadirina geliyor. Gerçek
öyle değil iftar cadirlarının önüne gidenler görürler.
Oraya her gelenin bir hikayesi var, insanın icini burkan.
Oraya gelenler güle oynaya gelmiyor. Hem utanıyor orda
olmaktan, hem de öfkeli... Ev, barınmayanlar, kit ka-
naat geçinenler, yarımını düşünmek zorunda olanlarla do-
lu taziyor cadirlar.

Bir ay olsun sıcak yemek kursağına gelenler peki
bir ay sonra nılacak? Reklam yapan, düşünerek ne iyi
bir şey yaptığını söyleyen iktidar bunu düşünüyor mu?
Yok düşünmez, düşünüyor. Bir ay sonra herkes ka-
deriyle baz baza kalacak. Bir ay içinde karnını doyura-
bilmenin mutluluğunu yazıyorlar bir ay sonra acılığın,
soğukluğun ortasında tek bazına kala kalacaklar.

Yıllardır her iktidar döneminde bu yoksulluk ve
acılık resmi değizmedi bu yılda değizmeyecek. Bir tar-
ba kuru bakliyatla, kurumyalarla, iftar cadirlarıyla vatan-
dazın gözünü boyamaya çalışıyorlar. Bu yılda müşküm
kivesi altında halkımızın dini inandalarını sömüren
AKP yapıyor. "Ben ilkeri satmızda mükellefim deyip
ülkemizin zenginliklerini emperyalist tebellere satıyor.
Topraklarımızı satıyor. Gecekondu eülerini halkımızın
bazına yıkıyor. Karzısında milyonlarca aca, işsiz, eusiz
bırakıyor. Tüm bunları yoparkan iftar cadirları acaması, aca-
tırması bunları gizleyemiyor. Soya dönüştürülmeye çalış-
ılıyor.

İstanbul'daki vapur, sıra olmadan masalara verilen hizmet veya bu'ya yakın ilde açılan restoran cadırları, Diyarbakır'da, et girmeyen ev kalmasın isimli kampanyalar bile bu gerçeği gizleyemiyor. Savaş dönüştürülmeye çalışılan bu girdilerden gerçekler akıyor. Açlık ve yoksulluğun resmi gözler önüne seriliyor. Her yıl açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşayanların sayısı artıyor. Bundan sonrada artacaktır. Geçmiş hükümetlerden tek farkı kafasında takke elinde tesbih, dilinde Allah Kuran kelimeleri ile halkımızı açlığa, yoksulluğa mahkum etmesidir. Bu sorunları gözlemek gibi, bir dertleri de yok zaten.

Emperyalizme uzak politikalarla Türkiye'nin açlık yoksulluk resmi daha da derinleşiyor. Bunu herkes görüyor, biliyor. Uzaklıkta hiçbir sınır tanımayan bu hükümetle olacakları tahmin etmek hiçte zor değil. Bunlar bilinen şeyler. Ama birde bilinmek istenmeyen bir şey var ki... O da bu resmin deşifreçesidir. Ters yüz edilen bu resimde izte bundan sonra aç ve yoksul bırakılan, horlanan insanlar olmayacak. Ezit, bızdır, sağlıklı karnı dayan, masonca muamele gören, mutlu bireylerle bir resim çizilecektir ülkemizde.

HALKIMIZIN

RAMAZAN BAYRAMINI

KUTLUYORUZ

CANIMIN PARÇALARI ORADA

Akşamın 10'u olmuştu fakat o, ancak oturup dinlenmeye fırsat bulmuştu. Bir anda televizyondan gelen sesle irkildi.

- Malatya çocuk yuvasında işkence... Çocuklara uygulanan vahşetin görüntülerini yayınlıyoruz ---

Donup kalmıştı, gözlerini televizyondan ayıramıyordu. Ne yapacağını, ne hissedeceğini şaşırılmıştı. Yüreği yanıyordu. Önün de üç yavrusu vardı orada, o çocukların arasında. Gitmeliydi, küçük kız çocukları kurtarmalıydı. canavarların elinden. Bu gece çocukları onun kofunda uyumalıydı. Çıldırılmıştı sanki. Fırladı dışarı... yaşlı babasında peşinden:

- Dur kızım bu saatte nereye gidiyorsun?

- Çocuklarımı öldürecekler. Gitmeliyim, almalıyım onları oradan.

- Tamam kızım, sakinleş biraz. Sabah ola hayrola. Bu halde vermezler bize çocukları.

- Niye ben anneleriyim onların anlıyor musun anneleri. Canımın parçaları orada, o cehennem yuvasındayken ben nasıl rahat uyuyabilirim ki.

Sonunda babası ikna etmişti. Sabah gidecekti çocuklarını görmeye.

O gece ölüm sessizliği vardı evde. Yüreğinde analığının, kadınlığının öldüğünü duyumsuyordu. Evdeki herkesin yüreğinde bir şeyler ölmüştü belki de.

Bütün gece oda da dolmuştu durdu. Televizyondaki görüntüler gözlerinin önünden gitmiyordu bir türlü.

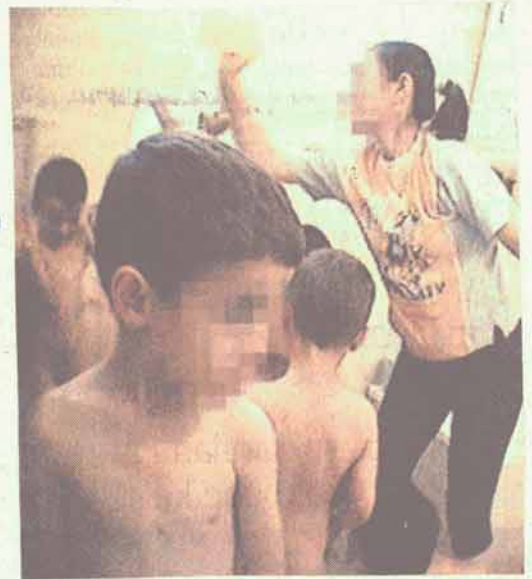
Bir anda duvardaki aynada yüzünü, gözlerini gördü. Yoo bu gözler onun değil bambaşka birinin gözleriydi, ve onu acımasızca yargılıyordu sanki. Sanki kocasının gözleriydi aynadan ona bakan. "Çocuklarıma bakamadın, onları kimlere emanet ettin" diyordu ona. Hiddetle fırlattı aynayı. Ayna kırılmamıştı. Tekrar aldı ve başladı kocasıyla konuşmaya:

- Başka ne yapabiliydim söylesene? Senin için söylemesi, yargılaması kolay. Beni 6 çocukla bir başıma bırakıp gittin. Bu acımasız hayatta tutanacak hiç bir şey bırakmadan gittin ---

Ben de istemezmiydim çocuklarıma. analik yapayım. Her ana gibi çocuklarımla ellerimle yedireyim, giydireyim, yatırıyorum ---

Veren allah rıskını da vermiyormuş, biz kandırılmışız işte. anlıyorsunuz? -- Bize kocam bir yalan söylemişler. Bu dünyada bizleri hep bızanırken bazıları hep kaybediyormuş. Bizler de doğuştan kaybedenlerdenmişiz.

Ben --- ben --- düşündüm ki kollarımın arasında açlıktan, soğuktan öleceklerine devlet babamızın sıcak yuvasında yapasınlar. Orada



belki onları benim kadar seven birileri olmayacaktı. ana ka-
rınları tok, yatakları sıcak olacaktı. Hem okuyup, büyük adam ola-
bileceklerdi. En azından senin benim gibi cahil olmayacak, kendile-
rini kurtarabileceklerdi.

Gözlerinden davetsizce yaşlar akıp duruyordu. Kocasının
gözleriyse biraz buğulanmıştı sadece---

- Tamam büyükleri bıraktığında küçükleri niye--- Onlar o kadar
ufak, o kadar savunmasız ki. Kundaktaki çocuğuna bile mi bakamadın?
Sen attın onları o canavarların yuvasına, sen!--

- Evet ben attım onları, onları ben sorumluyum. Evet
bir ana olarak kundaktaki çocuğuna bile bakamadım.

Başımızı sokacak bir çatımız, kaynatacak aşımız yoktu.
Hiç olmazsa. Alim'den ayrılmayıyım, o daha süt kuzusu dedim.
Olmadı--- Hiç kimse beni, çocuğumu, çocuklarımı kabul etmedi. Ede-
mezdi de. Bak buraya, sıcak mı, doyurucu mu?

! Hem nasıl düşünեbilirdim ki böyle insanların olduğunu? On-
larda insan, onlar da bir kalp taşıyor, onların da vicdanı var de-
dim. Belki benim kadar sevemezler yavrularımı, benim kadar üzer-
lerine titremezler ama onlar da ana dedim:

insan insana zulmederdi bilirdim de el kadar çocuğa zul-
medene insan denirmiydi? Denirmiş işte ben bunu bilmiyordum.
Bilseydim hiç bırakırmıydım çocuklarımı o insanıcılara!

Hem ben yavrularımı onlara onlara değil devlete emanet
ettim. Devlet büyüklerimizin de çocukları var. Onlarda ana, ba-
ba dedim. Oysa bu düzen insanlığını, analığını, babalığını zalimlik-
leri için kullananların düzeniyim. Ben bunu da yeni öğrendim.

Sen tom bu gerçekleri bilmiyor muydun? Niye bana anlatma-
dın?

Kocası da ağlıyordu işte---

- Ben de bilmiyordum--- Peki şimdi ne olacak? Çocuklarımız
yine canavarların yuvasında mı büyüyecek?

- Hayır! Ne olursa olsun bırakmayacağım yavrularımı. Belki ağ-
olacaklar, belki üzülecekler ama sevgisizlerden sevgi dilenmeyecek,
canavarların yuvasında canavarlaşmayacaklar. Yarı ağ, yarı gıplak
büyüyecekler ana büyüdüklerinde insan gibi insan olacaklar---

Aynadaki gözler gorgundu, ıslaktı ama daha cesur, daha karar-
lı, daha umutlu bakıyordu artık.

Düşüne düşünе, konuşa konuşa sabahı etmişti. Çocuklarını al-
maya gitmek için hemen hazırlandı. İkinde akşam ölen şeyler
yeriden yezermişti. Üstelik bu sefer umutla, kararlılıkla birlikte.

Yurdun önüne geldiğinde penceredeki çocuklar bağırıldı:

- Onur'un annesi gelmiş. Onur anneseen--

- Onur'u geldi pencereye.

- Onur; sizi alıcım, sizi almaya geldim.

Onur pencereden ağlayarak elini ayağını uzattı. annesine.

Sikti ağlunun ayağını tüm ana sevgisiyle. Sonra bir başka
çocuk uzattı ayağını. Onunda ayağını sıkı sıkıya kendi çocuğu gibi.

SENİNLE YDİM UFAKLIK

Belki bir zemberekte
Yoksul sofralara döğün
Seni döğüren ana
döğümünün acısında da çok
acılarla doluydu
Onun ana yüreği acıların
en koyusuna dayanırdı
En büyük acı senden ayrılmakta olsa
yüreğini peygamber sabri ile doldurdu da
verdi seni onlara
O acı çekse, evlat hasretiyle yansa da
Sonunda senin huzurun rahatın verdi
Nede olsa orada seni
acılarından, ağılıktan, soğuktan
esir geyeceklerdi.

Ve esirgediler çocukları
Ama; sevgiden, şefkatten
Sıcacık bir kucaktan
Oysa o minicik bedenler
ne isterdi ki
bir tes çarba
Üa parça oyuncak
Sıcacık bir kucaktan başka

Ey kına gözlü
ayıplak ayaklı, kel kafeli çocuk
bugün yüreğimden
bir parça kaptu senin için
Senin yediğim dayağın

acısını yüreğimde hissettim
Senin acılarını, ağılıklarını
ince bir sızı olup aktı içime
Her seninleydim ufaklık
Belki göremedim

hissetmedim bile varlığını ama
emin ol ki ufaklık
Seninleydim.

Kemikleri sayılan minik bedenim
bunca acıyı hak etmedi
Senin sularda koşup oynayacağı
sağda

Kaynar sularda yanmak
sana göre değil
Senin tenine gelen her damla suda
etlerim acısı bende yordum
her bebek gibi

Yedigim ilk toketten sonra
durmayan ağlamama
minicik yosunda
küçük omuzlarında
yaşamın yükünü taşımak zorunda
olmana yordum.

Keşke o an imkânım olsaydı
sana bunları yaşatanları yak saydık...

Biliyormusun

böyle anlarda yüreğim ikiye ayrılır
Bir yarım
seni sarıp acılarını dindirmek
göz yaşlarını silmek,
taman bitti - geçti bebek
demek ister.

Diğer yarım ise,
sana bu acıyı yaratanların
boğazına sarılıp
minicik, körpe bedenine yaptıklarının
he sabını sormak
Yunuklarım taş olup
Sınatların da patlamak ister.

Halkın
Yazarı

Fakir Baykurt

Kimi yazarlarımız vardır, bu topraklardadır kökleri. Anadolu topraklarından beslenir, gıda alırlar. Yüzleri hep Anadolu halklarına dindirler. Halkın acısını, sevincini, umutlarını onlarla birlikte yaşayıp eserlerinde onları anlatırlar.

Fakir Baykurt'ta bu yazarlarımızdan biridir. Anadolu insanı, kültürü, geleneklerini yazar romanlarında.

Fakir Baykurt göçlülüğünü memleketi Burdur Akçaköy'de seçer. Yoksul köylü ailesinin çocuğudur. Köyde yokluk, yoksullukla başlar yaşamla tanışıklığı. Daha sonraları Gönen köy enstitüsüne gider. Köy enstitüsü onu Fakir Baykurt yapan önemli bir okuldur. Kitablığını orada kazanır. Sahip olduğu kültürü ve değerleri, en önemlisi de bağımsızlığı, onuru anlatır, tanır. Gözü gibi koruyup yüceltmesini bilir. Öğrendikten sonra da hiç vazgeçmez bunlardan.

Köy enstitüsünde geçirdiği yıllar onun hayatında dönüm noktasıdır. O yıllarını, öğrenciliğini şöyle anlatır Fakir Baykurt:

"Ben bunlardan birinin Isparta'daki Gönen'in öğrencisiydim. Pek çok kitap bilgisini yaparak, pratik olarak öğrendim. 10 kilometre uzaktan içine suyu getirerek fizik, matematik suyunu kazıyorduk. İriş-yokluk kükürler dözenince su çıkar mıydı? "Birleşik kaptar" yasası vardı, çıktı. Gevrek köylerden eski selamlık kükürleri bulup inceledik. Yosun tutmuşun diğeri içlerini sırdamışlardı. Bizde ziftle kapladık. Ayrıca ben altı ay fotoğraf atölyesini, iki yılda genel kitaplığı yönettim. Yazatışımın altında bu ilk yılın etkisini her zaman duyuyorum. Toprağı bir metre kazıp altın ederek karıştırmaya yaptık, bağ diktik. Bir yandan da en iyi çevreleri okuduk." (Fakir Baykurt 2005)

Öğrencilik yıllarından sonra Anadolu'nun en ücra köylerinde öğretmenlik yapmaya başlar. Anılarından çıktığı bu insanların arasına bu değeri Köy enstitüsünde öğrendiklerini öğretmek için dönmüştür. Onlardan biridir, onlar gibidir Fakir Baykurt. Anıların, acısı sevinçlerini sen uinci bilir. Bildiği herşeyi: onlara öğretmeye çalışır. Onlarla birlikte tarlaya gider, ekim eder. Tüm hayatını onlara adanır. Yokluk yoksulluk içindeki köylülere umudu yarınları anlatır. Her kentlerine devar olmağa, sorunlarını birlikte çözmeye çalışır.

İyi bir yazar olmasının yanısıra öğretmenlik yaptığı yıllarda iyi bir de eğitimcidir. Mesleği onun için sadece okulda ders saatleriyle sınırlı kalmaz. O gittiği her yerde doğrusunu anlatır. O çok sevdiği Anadolu köylülerinin sorunları, sıkıntıları son bulsun ister. Herkes için olan bilimsel bir eğitimden yana olur. Eğitim tüm halk için demektir, herkese uygun eğitim verebilmelidir. Sadece demekle de kalmaz bütün enerjisini bunları yaratılabilmek için kullanır.

Umutsuzluk nedir hiç bilmez Fakir Baykurt. Gözü hep geleceğe, güzel günlere, halkına dindirler. "Halkımız gülerdir

Tarih sanide yenilen biz olmayacağız onlar olacaktır» der. Halkın ezen sömürlere karşı hep bileyle öykelerini: Öykesi arttıkça bağını-
sızlığı da inandı artar. Halkını yozlaşmaktan kurtaracak olan
teksey değerleri, kültür ve geleneklere daha fazla sarılmak ol-
duğunu öğretir.

Fakir Baykurt zor bir yaşamı olan Anadolu insanların a-
rasından çıkmış birçok konuda yaşam bilgisi, yaşam tecrübesi o-
lan bir yazardır. Yazılarında Anadolu topraklarından güç alır, Ana-
dolu insanını anlatır. Kendi yaşadıklarını, gözlemlerini aktardığı ri-
câinde köy insanını, köydeki değişimi ustalıkla göster önüne serer.

Bir yandan yazar, diğer yandan da halkın ertlerini, sıkıntıları-
nı çözmekten geri durmaz. O kaleminin gücünü iyi bilen bir yazardır.
Romanlarında, öykülerinde, şiirlerinde halkın bağını da alan imaktan
beslenir. Anadolu köylüsünün yoksulluğu, sömürge, hortlanmaya, aşığı-
lanmaya karşı isyanını anlatır. Has be has yoksul köylünün yaşamı, ya-
şam kaşğını göster önüne serer. Her daimi olduğu gibi yime ejenen-
ler rahatsız olur yazularından. Susturmak ister. Ama ne sürgünler, ma-
az kesim cezaları, ne de tehditler, hapishaneler Akcaköylü Fakir'in
ne bileğini bükebilir ne de kalemini kırabilir. O hem basını hem kalemini
dik tutar. Çünkü o gücünü kendi toprağından, kendi insanının direnme
damarından alır.

“Ben, halktan yana sanatçıların çok suçlandığını, çok daha a-
ğır aile ağıtığını biliyorum. Gülnecede kadar kajasız olanların ve bur-
nuna kadar çıkarına batmış işbirlikçilerin yönettiği ülkelerde daha
neler neler olur, bunu da biliyorum. Ama yapıtlar ağıtılmemez, in-
sanların düzenceleri öldürülemez. Bu türlü politikacıların sorunu da
iyi biliyorum.” (Yılanların öcü 13. sayfa)

Tam buer onu egemenlerin hedefi haline getirir. 12 Mart can-
tasında kapatılan TÖS (Türkiye Öğretmenler Sendikası) kurucularından
olduğu için tutuklanır. Mamak Akeri Hapishanesi'nde yatarken sekiz
yıl ağır hapis cezası alır. Arada çıkarılan aj tartışmalarına karşı onurlu
aydının göstermesi gereken tavırı alır: “Aştan yararlanmayacağız” der.
Nedenini şöyle anlatır. “Eğer ajfi kabul etseydik, yasadın yararlan-
mak isteseydik, arkadaşlarla birlikte hemen içeriden çıkacaktık. Ama o
zaman süküyöretim suçunun iddianamesindeki öğretmenlere yönelik
suatmasını kabul etmiş olacaktık.” (Tavir. Ekim 2005)

Fakir Baykurt hem halkının öğretmeni hemde sanatçısı ol-
du. Yetmiş yaşında yurdundan uzakta öldüğünde İzzet'in Diliği,
Amerikan Sargısı, İçerdeki oğul, Yılanların öcü gibi birçok eser
bıraktı. 13 roman, 15 öykü, 2 şiir kitabı yayımlandı. Onun gü-
cünde bazarısının da kaynağı, halkın yaşamması, halkı aydın-
latmasıydı.

Burdur'un Akcaköylü'nde sığın sabaanlığından yazarıya vze-
nan yaşamında yapmadığı teksey vardı. Fakir Baykurt'un. O da de-
gerlerinden insanlarından vazgeçmek.

Fakir Baykurt bugün ardında eserlerini yazısına halkının
sanatçısı dmq erdemini bıraktı. Halkın sanatçısı dmq onurunu hep taşı-
dı. Bugün Anadolu halkları da onu bu onurlu kimliğiyle tanıyor sahiplen-
yor. Fakir Baykurt halkının yöresinde, Anadolu topraklarında yazıyor.

Ölümünün 6. yılında Fakir Baykurt'ın saygıyla anıyor;
Ve onun “
“Yorulmadım hiçbir zaman... Karda kalmış, danda kalmış
yalçular için yazmaktan.”

Atilla İlhan Üzerine...

Ülkemizdeki ayarlara verilen değer diye birşey yoktur ki bu değeri dergimizde anlatalım. Biz sadece onların tarihsel, sosyal, toplumsal süreçteki değerlerini hayatın gerçeklerine göre anlatacağız. Aydınlarımızın çoğu acı geçer, yokluklar, yoksunluklar, hastalıklar içinde hayata gözlerini yumarlar. Bazıları ise burjuvazinin emrinde halka karşı çalışırken, onlar her türlü eksiklerine rağmen doğrularından kopmazlardır. Burjuvazinin sunduklarını reddetmişlerdir.

Atilla İlhan da bu zairlerden biridir. ve onun gibi eski yılların zairlerinin, yazar ve sanatçılarının hepsinin geçirmiş olduğu tutsaklıklar, baskılar, acılı günler olmuştur. Onun hayatına baktığımızda bunu orada da görürüz.

Kendisi lise 2-sınıfta (16 yaşında) okuldan atılmış ve iki ay boyunca tutuklu kalmıştır. Sebebi bir kız arkadaşına yazdığı N. Hikmet şiiridir. Daha ilse çağlarında istenmeyen adam, tehlikeli insan muamelesi görür. O yazta hapis hane duvarlarıyla tanışmıştır. Hapisten çıktıktan sonrada eline verilen "hiçbir işede olmayamaz" ibareli belgede de baskıların bir türlü üstünden kalkmadığını görürüz. Tabii bu durumu onu şiirlerinden, dizüncelerinden, koparamamız gibi tutamamıştır. Ki bazarları onu, Nazım'ın takdir ettiği zairler arasına koymuştur. Lise 3-sınıfta katıldığı bir yarışmada, Cahit Sıtkı Tarancı'nın "35 yaş" şiirinin ardından 2. olur. Cumhuriyet yıllarının coşupudur. ve Kuva-i Milliye ruhunu taşır.

1949'da Hukuk fakültesinde 2. sınıf öğrencisiyken "Nazım Hikmet'i Kurtarma Hareketi"ne katılmak için Paris'e gider. Ama egemenler ona üniversite yıllarını da zehir ederler. Paris'ten döndüğünde, 1951 yılında "Gerçek" isimli bir gazeteğe yazdığı yazısından dolayı aramış duruma düşer. O yine Paris'e döner. ve hukuk eğitimi ni tekrar yurda döndüğünde yazar ancak son sınıfta gazeteciliği meslek olarak seçtiği okuluna bitiremez.

Atilla İlhan eserlerinde kendine has bir üslupla derdine anlatmıştır. şiirlerini kendine göre oluşturduğu bir müzikalite içerisinde yazmıştır. şiirini tanımlarken şiir yazılmaz konudur demiztir. yine yazdığı şiirler için "halk ve divan edebiyatı kaynaklarından yararlanarak, bunlardan çağdaş bir şiir üretmek" demizti.

Onu yazdığı dönemlerden ayrı düşünemeyiz. Örneğin 2. paylaşımlı savaşının Avrupa'yı saran berginlik koşullarını ve 40'li yıllardaki ülkemizi anlatırken Balıkcı Türküsü şiiri gözümüzde canlar.

maui dudaklarında denizin
ayıplak bacaklı balıkların türküsü
dalgalar türkümüzü söyler

Yeni bir gün doğuyorken dünya
sabah yıldızı parlayıp duruyorken
ağları kurutalım çocuklar

balıklar hey balıklar
denize verecek uykularını
dalgalarını kırıp devirerek
toplar gündüz pullu balıklarını denizin

sisli ufkundan sabahın
türkülerimizle
uçar gibi geliyoruz
ağları ne ızıklarda kurutalım çocuklar

Bu şiir onun Ne yayımlanan şiiridir. Atilla İlhan 2000'li yılların Türkiye'sinde de sınıfsal çıkarları gözeterak yazar. Anti emperyalist, vatansever tauri nettir. Özelleşirmelere karşı tabindipi tauri ile onu gerici, yabaz bulanlar olmuştur. Burjuvazi onu terdrist, vatan haini o-sişel özelliğiyle değerdendirip taurini gerici bulanlar olsada, doğrularından sapmamızdır. Böylesine ikeli ve kendine saygılı bir insandır, bir yazardır.

Bu gün onun değeri vermeye çalışanlar geçrişe ve onun yaptıklarına bakmalıdır. Yoksa şiirlerinde, yazılarında Osmanlıca kullanması, ketum kizilipi o-nun değeri durturamaz.

Kapitalizmin hükümdar olduğu bu günlerde değerdin, güzellikler karma-karizik olmuştur. Bu durumu A. İlhan'ın vefatı üzerinden bir kez daha görmüş ol-duk. Bu değeri savunmak, korumak, yazatmak biz-lerin devrimcilerin ve kendine aydınım diyenlerin görevidir.

O sözler ki bir ömür boyu
Daim bir tabanca gibi yüreğimize
taziriz,
O sözler ki bir kez ağızımızdan
akmıştır
uğrunda asılırız

